

Abstracts

Onsdag den 26 november, 14.00-15.25

Session 1 - Idrottslärarutbildning (PETE) och idrottsvetenskap

Idrottslärarutbildning spelar roll – detta är hur!

Christopher Engdahl, Mikael Quennerstedt & Håkan Larsson (Gymnastik- och idrottshögskolan)

Abstract

Syftet med denna studie är att bidra med kunskap om hur lärarutbildning i idrott och hälsa spelar roll, vad som är viktigt inom lärarutbildning och för vad lärarutbildning spelar roll. Vi utforskar, illustrerar och diskuterar campusbaserad och skolbaserad lärarutbildning, övergångarna mellan dessa olika delar av lärarutbildningen samt övergångarna från lärarutbildningen till de första åren som lärare i idrott och hälsa i skolan.

I studien använder vi oss av resultat och återanalyser av genererade data från flera forskningsprojekt om lärarutbildning i idrott och hälsa i Sverige, som utforskar antingen campusbaserad utbildning, skolundervisning och/eller övergången från utbildning till yrke. Studien omfattar nio doktorandprojekt och två longitudinella forskningsprojekt finansierade av Vetenskapsrådet. Som en del av vår återanalys genomfördes en tvådagars workshop där forskarna från projekten träffades för att samarbeta och utnyttja sina respektive genererade data. Resultaten efter workshopen analyserades vidare på djupet av de tre projektledarna (Engdahl, Quennerstedt och Larsson).

Preliminära resultat visar att lärarutbildning verkar ha en betydande inverkan på lärares framtida undervisningspraktik i olika avseenden. Fyra preliminära teman har hittills varit särskilt betydelsefulla i analysen, när lärarutbildning i idrott och hälsa har betydelse: (a) att undervisa i kunskap om rörelse och rörelsekulturer, (b) tillgodose koherens, (c) ge möjligheter till studentsubjektivering och, (d) utgöra en drivkraft för pedagogisk förändring.

Denna presentation kommer att ge lärare och idrottsforskare insikter i den djupgående inverkan lärarutbildning kan betyda för den livslånga processen att bli lärare.

“Hope in the hanging snor?": En studie av lærerstudenters erfaringer med modellbasert praksis

Lars Bjørke & Anders Dølgaard (Universitetet i Innlandet, Norge)

Abstract

Bakgrunn og hensikt

Forskning på norsk kroppsøvlingslærerutdanning har gjennom en årrekke problematisert hvordan kroppsøvlingsutdanning ikke evner å utfordre studenters antagelser og oppfatninger om faget. Videre viser studier at lærerutdanningen ikke i tilstrekkelig grad klarer å forberede studentene på hverdagen som lærer, ved at de ikke gis muligheten til å utvikle kunnskaper og ferdigheter de trenger i et fremtidig arbeidsliv.

I denne studien ønsker vi å undersøke hvorvidt studenters møte med modellbasert praksis som en del av deres lærerutdanning kan bidra til å løse noen av disse utfordringene. En rekke studier viser nemlig hvordan lærere gjennom å eksperimentere med en modellbasert praksis både utvikler nye perspektiver på faget og sine undervisningspraksiser. I denne studien ønsker vi derfor å undersøke kroppsøvlingsstudenters erfaringer fra emnet «modellbasert praksis» som en del av deres lærerutdanning. Studiens problemstilling er: *Hvordan erfarer kroppsøvlingsstudenter møtet med modellbasert praksis i deres lærerutdanning?*

Teori

For å forstå og drøfte studentenes erfaringer vil vi benytte oss av begrepene *erfaring*, *refleksjon* og *vekst* fra John Deweys pedagogiske teorier.

Metode

Data blir innhentet fortløpende gjennom emnet «modellbasert praksis» som gjennomføres av første- og andreforfatter i fellesskap. Emnet inneholder både teoretisk- og praktisk campusundervisning, samt praksisopplæring. Data inkluderer fokusgruppeintervjuer, observasjonsnotater, øktplaner, obligatoriske arbeidskrav og eksamensbesvarelser.

Resultater

Foreløpige analyser viser at studentene erfarer modellbasert praksis som svært relevant for deres praksis, og at studentene mestrer å omsette modellene til meningsfull praksis. Vi finner også at modellene til en viss grad utfordrer studentenes perspektiver på faget. Samtidig er studentene mer opptatt av enkeltmodellens bidrag til å fasilitere læring innenfor en spesifikk tematikk, enn visjonen bak modell-basert praksis som en helhetlig pedagogisk tilnærming. Grundigere analyser vil bli gjennomført før konferansen.

Utforskande arbetssätt i lärarutbildningen med inriktning idrott och hälsa

Gunn Nyberg, Annika Ahlberg, Maria Howding, Sofia Sebelius & Therése Thulin (Malmö Universitet)

Abstract

Introduktion

Forskning visar att det i idrott och hälsa är relativt ovanligt att elever och lärarstudenter med inriktning idrott och hälsa får utforskande uppgifter där lösningen inte är rörelser med specifika förutbestämda tekniker (Larsson & Karlefors, 2015). Det är vanligare att de får möta de 'färdiga' rörelserna. I andra ämnen ingår utforskande arbetssätt med syftet att ge insikt i hur kunskap produceras i en akademisk moderdisciplin (Andrée & Nyberg, 2021). Forskningsprojekt där utforskande arbetssätt studerats (Aasland et al. 2024) visar att de medverkande lärarna och lärarutbildarna blir osäkra på sin lärarroll och vad undervisning kan innebära om det inte handlar om 'direct instruction'.

Syfte och teoretiskt ramverk

Denna studie avser att undersöka:

- 1, hur ett utforskande arbetssätt kan ta sig uttryck i undervisningen i lärarutbildningen med inriktning idrott och hälsa
- 2, hur lärarstudenter upplever sina möjligheter till utveckling av sin rörelseförmåga med ett utforskande arbetssätt
- 3, vad rollen som lärarutbildare kan innebära vid ett sådant arbetssätt och vad som krävs för att studenter och lärarutbildare kan uppleva att undervisning och lärande pågår.

Studiens teoretiska ramverk utgår från verksamhetsteorin så som den beskrivs av Engeström (2001). Verksamhetsteorin bygger på Vygotskijs idé om lärande i gemenskaper och vad som synes vara objektet för handlingarna i dessa (Engeström, 2000).

Metod

Studien kommer att ha karaktär av aktionsforskning där undervisning i rörelse innefattar utforskande uppgifter. Undervisningen observeras och fältanteckningar kommer att föras. Intervjuer med undervisande lärarutbildare och studenter genomförs. Studenterna kommer även att föra loggbok över sina erfarenheter och upplevelser.

Resultat

Studiens resultat kommer att visa eventuella framgångsfaktorer och därmed guidande principer för hur utforskande arbetssätt kan främja undervisning och lärande i idrott och hälsa.

Diskussion

Resultatet diskuteras i relation till lärarutbildningen mot ämnet idrott och hälsa och potentiella utvecklingsmöjligheter.

What constitutes a high-quality, democratic school practicum in Physical Education Teacher Education? Insights and recommendations from an action research project with pre-service teachers, mentor teachers and teacher educators.

Regine Haraldsen (Norges idrettshøgskole)

Abstract

Introduction

School practicum is a valued component of Physical Education Teacher Education (PETE), widely recognised for its role in the professionalisation of pre-service teachers (PSTs). However, persistent challenges – such as weak communication between PETE institutions and practicum schools, hierarchical structures separating professional knowledge, and unclear frameworks for quality assurance – impair its character.

Internationally, concepts of quality in teacher education vary, underscoring the need for context-sensitive approaches. Research recommends grounding development efforts in practitioners' experiences, democratising the research process, and employing cyclical methods to explore and address challenges.

Aim and theoretical framework

The aim of this study is to explore what constitutes a high-quality, democratic practicum in PETE. The study is theoretically informed by deliberative democracy, emphasising reciprocity, negotiation, communication and mutual acceptance.

Method

The study is grounded in participatory action research and Kemmis' (2014) framework, integrating social analysis, collective self-study, and transformative action. Twenty-four participants from the practicum triad – PSTs, mentor teachers, and teacher educators – engaged in action research focused on PST's practicum. Data were generated through two focus groups, six workshops, participant observations across three practicum periods lasting between two and six weeks, and reflection logs. Analysis occurred continuously during the research process and reflexive thematic analysis was later used to interpret participants' conceptualisation of a democratic practicum.

Results and discussion

Preliminary results suggests that a high-quality, democratic practicum depends on 1) shared physical/digital space, 2) reciprocal relations fostered through collective reflection, and 3) clarified, expanded roles and resources. Participants also highlight the absence of pupils' perspectives, advocating for a shift from a triadic to a diamond-shaped practicum model. This study highlights both enabling and constraining structures for achieving democratic practicum and offers practical recommendations.

Samarbete över gränser – en internationell forskarskola i idrottsvetenskap, är det möjligt?

Katarina Schenker (Linnéuniversitetet), Tomas Peterson (Malmö universitet), H. Thomas Persson (Malmö universitet), Susanne Linnér (Linnéuniversitetet), Jenny Vikman (Malmö universitet), Jørgen Kjær (Linnéuniversitetet) & Karin Book (Malmö universitet)

Abstract

Introduction

Presentationen handlar om ett internationellt samarbete som belyses utifrån ett socialt entreprenöriellt perspektiv. Samarbetet startade 2018 mellan University of the Western Cape (UWC), Malmö universitet och Lunds universitet. Linnéuniversitetet och Cape Peninsula University of Technology blev snart engagerade, senare också South East Technological University på Irland. Efter sju år pågår gemensamma handledningar av doktorander och två konferenser har anordnats. En forskargrupp, emanerad ur detta samarbete, avser att skicka in en EU-ansökan om Marie Skłodowska-Curie Actions Doctoral Networks.

Syftet med presentationen är att belysa centrala aspekter gällande vad som krävs av ett långvarigt internationellt idrottsvetenskapligt samarbete som inte har en säker finansieringskälla. För att förstå processen används ett teoretiskt ramverk om socialt entreprenörskap inom idrotten, vilket då även blir prövat i en annan kontext än tidigare. Detta entreprenörskap kan karakteriseras som en verksamhet som på ett konfliktfyllt sätt korsar gränser mellan samhällets olika sektorer, det använder idrotten och vinsten som medel, inte som mål, och det "sociala" har samma innehåll som begreppet föreningsfostran.

I samarbetet förenas olika idrottsvetenskapliga intressen. Dessa handlar om idrottsskolor, social rättvisa och olika maktperspektiv i idrott och hälsa ämnet och i dess Sydafrikanska motsvarighet Life Orientation, Good Governance inom idrotten och blåljus-personals hållbara fysiska hälsa. Multidisciplinära idrottsvetenskapliga perspektiv behövs för att adressera sociala utmaningar, så även geografiska perspektiv och skillnader kopplade till idrott och fysisk aktivitet, mellan olika länder och inom en stad i ett land. Skillnaderna kan belysas i termer av (o)jämlighet, segregation, (o)trygghet, tillgänglighet och mobilitet.

Då samarbetet handlar om idrottsvetenskap och inte idrott, behöver det teoretiska ramverket justeras. "Medel" behöver diskuteras i relation till vad som kan uppfattas vara de sociala målen. Även universitetens stödsystem för internationella samarbeten behöver förstås utifrån sociala och entreprenöriella aspekter. Utmanande är också att säkerställa samarbete på jämlika villkor på sätt som innebär att vi inte förvaltar kolonial historia.

Philosophical epistemology and the justification of PE

Jens E. Birch (Oslo Metropolitan University)

Abstract

Introduction

The content of the talk aims to review what type(s) of knowledge PE might contain to be a subject of learning and hence have educational value. This is a debate balancing between the P and the E in Physical Education (Quennerstedt 2019).

Theoretical framework

From the viewpoint of analytic philosophy to learn something is to gather new knowledge (Jackson 1986). Crudely put, there are three major positions toward what types of knowledge there are:

- 1) The classic (Platonic/mainstream) view: Only propositional knowledge is knowledge proper (Stanley & Williamson 2001)
- 2) Ryle's (1949/2009) view: Knowing that (propositional knowledge) AND knowing how (skills) are two different types of knowledge proper
- 3) The radical view (e.g. Noë 2005): only knowing how is knowledge proper

Discussion

If PE is to be justified by means of being seen as a subject of learning, then which position above is chosen has direct impact on the content of PE. The talk highlights some of the arguments for each position and points towards the consequences for PE.

References

- Jackson, F. 1986. What Mary didn't Know. *Journal of Philosophy* 83 (5): 291-295.
- Noë, A. 2005. Against intellectualism, *Analysis* 65 (4): 278-290
- Quennerstedt, M. 2019. Physical education and the art of teaching: transformative learning and teaching in physical education and sports pedagogy. *Sport, Education and Society* 24 (6): 611-623.
- Ryle, G. 2009. *The concept of mind*. Oxford: Routledge
- Stanley, J. & Williamson, T. 2001. Knowing How. *Journal of Philosophy* 98 (8): 411-444.

Caring to Make a Difference – PEH Teachers’ Transformative Learning to Frame and Promote Sustainability-Oriented Practice

Petter Wiklander (Göteborgs universitet)

Abstract

The path towards a more sustainable world will require a profound transformation of how we think and act, and what knowledge, values and skills that are considered critical to cultivate. Vital for this transformation are conscious and competent teachers, at the heart of the micro-level in education. Physical Education and Health (PEH) holds unique potential in this endeavor, yet sustainability is rarely explicit in PEH curricula. This study explores how PEH teachers can frame and enact sustainability-oriented learning as both pedagogical innovation and professional identity work.

The study conceptualizes sustainability-oriented learning not only as an educational imperative but also as a process of professionalization in which teachers expand their knowledge base, strengthen autonomy, and enact their ethical responsibilities. Collaborative action research was used as both methodology and professional learning strategy, enabling teachers to critically reflect, co-generate knowledge, and engage in transformative practice.

The study was conducted over two years with ten Swedish upper-secondary PEH teachers through iterative action research cycles involving workshops, classroom actions, logbooks, and interviews. Data were analyzed inspired by Sachs’ (2001) framework of professionalism, the personal–professional–political dimensions of action research (Carr & Kemmis, 1986; Noffke, 1997), communities of practice/value creation (Wenger-Trayner, 2020), and transformative learning theory (Mezirow, 2018).

Preliminary findings indicate that sustainability-oriented learning was both challenging and generative. Teachers reported transformative learning processes characterized by perspective shifts, enhanced agency, and collaborative value creation. Participation fostered professional growth at multiple levels: individually (critical reflection on practice), collectively (knowledge-building and identity negotiation), and societally (positioning PEH as contributing to the UN Sustainable Development Goals).

The study demonstrates how collaborative action research can empower teachers to integrate sustainability meaningfully into PEH, strengthen professional identity, and contribute to the evolving legitimacy of the profession in addressing contemporary societal challenges.

Elevers opplevelse av kroppsøvingsgarderoben

Anders Dølgaard, Kjersti Mordal Moen & Knut Westli (Universitet i Innlandet, Norge)

Abstract

Tidligere forskning viser at kroppsøvingsgarderoben ofte oppleves som et utrygt rom for mange elever, preget av mobbing og ubehag knyttet til klesskift og nakenhet. Mange studier problematiserer at elevene ofte er overlatt til seg selv uten tilsyn fra voksne. Samtidig beskriver enkelte garderoben som en sosial arena som gir positive opplevelser. Denne dualiteten peker på behovet for mer kunnskap om elevenes ulike opplevelser. For å bedre forstå hvorfor noen elever trives, mens andre mistrives, ønsker vi å undersøke i dybden hvordan elevene opplever garderoben.

Denne studien undersøker hvordan elever i alderen 10–15 år opplever garderobesituasjonen i forbindelse med kroppsøving. Datamaterialet består av 26 gruppeintervjuer med elever fra barne- og ungdomsskolen, supplert med observasjoner som informerte utformingen av intervjuguiden. Analysen er gjennomført ved hjelp av Braun og Clarkes refleksive tematiske analyse.

Preliminære funn viser at garderoben for mange elever oppleves som et positivt rom, til tross for utfordringer knyttet til nakenhet. Elevene håndterer disse utfordringene på ulike måter, og faktorer som klassemiljø, kjønn og alder påvirker trivselen. Et gjennomgående funn er at fraværet av voksne i garderoben oppleves som positivt og bidrar til elevenes følelse av autonomi.

For å forstå funnene benytter vi Foucaults teoretiske perspektiver, med fokus på makt, kunnskap, diskurs og motstand. Vi argumenterer blant annet for at lærernes fravær skaper et maktvakuum som gir rom for at elever kan reforhandle diskurser knyttet til garderoben, noe som påvirker deres opplevelser.

Selv om vi identifiserer utfordringer knyttet til garderoben, viser våre funn, i motsetning til tidligere studier, at garderoben i stor grad oppleves som et positivt rom. En sentral faktor for elevenes trivsel ser ut til å være fraværet av lærere, som oppleves som en viktig forutsetning for en god opplevelse.

Digital tools in physical education - promoting health or limiting pedagogical possibilities?

Ingvild Eia Linnestad (Norges idrettshøgskole)

Abstract

Teachers are encouraged to develop their professional digital competences to improve teaching and learning practices in physical education (PE). However, research indicate that constraining environments shape how teachers incorporate digital technology into PE. If digital technology falls into traditional ways of teaching, the opportunity to realise the intentions of the formal curriculum can be compromised.

The aim of this paper is to explore how digital technology is conceptualised by teachers in upper secondary PE in Norway. To do this we apply a Foucauldian lens (Foucault, 2020) to the analysis of upper secondary teachers guided conversations and reflections.

The participants were four teachers and the conversations were about their exploration of digital technology to improve practice. The overall preliminary finding indicates that when teachers include digital technology, the use different tools as instruments for promoting more (vigorous) physical activity (for more health). The tools are produced as instruments for motivation, information and documentation of participation in physical activity, and the teachers use them to show the students the right way to be physically active for a healthy lifestyle. We discuss how certain discourses produce truths about what teaching with digital technology is and how digital technology can support a physically active for health. This limits how teachers can interpret formal curriculum competency aims and assessment criteria. We conclude that while the teachers are not wrong to interpret and teach the pupils to increase their activity levels as part of a health promoting lifestyle in PE, it can limit other ways of including digital technology to support more student-centred, exploratory ways of teaching and learning with digital technology about a healthy, physically active lifestyle.

Validating a Norwegian short-version of the Empowering and Disempowering Motivational Climate Questionnaire for Physical Education (EDMCQ-PE)

Pål Jåbekk, Øystein Røynesdal, Andrea Hovstein Kruken, Johan Ludvik Lund, Fredrik Lie Haugen, Markus Vagle & Anders Lund Hage Haugen (Oslo Metropolitan University)

Abstract

Introduction

A key goal of the Norwegian physical education (PE) curriculum is to foster a lifelong enjoyment of movement and promote a physically active lifestyle (Ministry of Education and Research, 2020). Understanding students' motivations and how teacher style influences them is crucial for developing effective class content and pedagogical approaches.

The Empowering and Disempowering Motivational Climate Questionnaire for Coaches (EDMCQ-C) is theoretically based on achievement goal theory and self-determination theory (Duda, 2013). It was initially developed and validated by Appleton et al. (2016), then for use on coaches in sports. In 2018 the EDMCQ-C was used as foundation for validating a questionnaire for motivational climate in physical education consisting of 32 items (EDMCQ-PE) (Milton et al., 2018).

Aim

Through item analysis and confirmatory factor analysis we aim to validate a shortened Norwegian version of the EDMCQ-PE instrument for application in large-scale surveys on physical education.

Method

We recruited 234 PE students from upper secondary school that represented general studies and vocational study programs at different educational levels (VG1-VG3) at 16 schools across the Vestland country. All participants were aged between 16-19 years.

Results and discussion

Our final model consisted of 15 items in total, and we ensured that each of the five sub-domains was theoretically represented in both scales. Both final models displayed close fit and excellent reliability (Chronbachs AlphaDisemp. = 0.87, Chronbachs AlphaEmp. = 0.94). Model fit for 6-item disempowering scale (CFI = 0.99, RMSEA = 0.080 [CI: 0.039–0.122], (uSRMR = 0.016 [CI: 0.013–0.019], uSRMR/R² = 0.023). Model fit for 9 item empowering scale (CFI = 0.99, RMSEA = 0.094 [0.072, 0.118], uSRMR = 0.020 [0.018, 0.022], uSRMR/ $\bar{R}^2$ = 0.028.)

This study has several limitations, including a small sample size that restricts the ability to estimate complex models and raises questions about the generalizability of the results. While it introduces the first Norwegian version of the EDMCQ-PE, which is a significant contribution to PE research, further research is needed to confirm its external validity and refine the instrument.

Outdoor Adventure Education – Encounters with Nature

Kristin Walseth (Oslo Metropolitan University), Ingeborg B Skogen & Eli-Karin S Åsebø
(Høgskulen i Volda)

Abstract

In recent years, there has been a growing focus on pedagogical models in Physical Education, and Outdoor Adventure Education (OAE) has emerged as a model aimed at facilitating students' personal growth through outdoor experiences. However, Nordic researchers have criticized OAE for its instrumental use of outdoor activities solely for personal development, and for its limited emphasis on nature itself and issues of sustainability.

The aim of the present study is to further develop the OAE model within a Nordic context, by incorporating a stronger focus on students' encounters with nature. The research question guiding the study is: *"What characterizes the students' encounters with nature?"*

This study is based on an action research project that merges the OAE model with the Nordic tradition of *friluftsliv*. The project was developed in collaboration with a fourth-grade teacher and her class of 9–10-year-old students. It consisted of six lessons conducted in various nature environments in the school's local community. The data material includes observations of the teaching, planning documents, interviews with the teacher, as well as group interviews, drawings, and reflection logs from the students.

Preliminary findings indicate that students describe their encounters with nature through narratives that reflect their need to observe and adapt to nature, experiences of nature offering protection, efforts to care for and preserve nature, and expressions of ownership and belonging to specific places in nature. These findings will be discussed in relation to previous research on children's encounters with nature, and how a Nordic version of OAE can contribute to education for sustainability in schools.

Mellan naturlighet och konstgjordhet. Meningsskapande logiker i platser för idrott och friluftsliv

Erik Backman (Högskolan Dalarna), Daniel Svensson (Malmö Universitet) & Sandra Wall-Reinius (Mittuniversitetet)

Abstract

Introduktion

Platser och anläggningar för aktiviteter i skärningspunkten mellan idrott och friluftsliv har på senare tid uppmärksamats för deras påverkan på meningsskapande logiker i människors fysiska praktiker. Allt fler fysiska aktiviteter utövas i mobila och utbytbara platser som kan konstrueras, reproduceras och ersättas av andra platser.

Aim

I det projekt som presenteras är syftet att studera hur variationer i inomhus- och utomhuslandskap står i relation till människors upplevelser av vad de uppfattar som meningsfullt vid utövande av olika fysiska aktiviteter, och vidare, vad dessa meningsskapande logiker innebär i termer av hållbarhet.

Theoretical framework

Genom att ta utövarnas perspektiv på aktiviteter i både naturliga och konstgjorda landskap, kombinerar vi dimensioner av sportifiering av aktiviteter med synen på platser och landskap för idrott och friluftsliv som mer eller mindre naturliga, för att analysera vad utövare upplever som praktikens logiker när de utför aktiviteter i vissa kontexter.

Method

Vi inkluderar ett brett spektrum av deltagare som utövar paddling, simning och längdskidåkning på låg, medel och hög nivå. Efter utövande av dessa aktiviteter i såväl konstgjorda som naturliga landskap reflekterar deltagarna över sin praktik i intervjuer och i loggbok.

Results

Preliminära resultat visar att upplevelser i naturliga miljöer fokuserar på omgivningen, känslor, rekreation och platsens sociala aspekter, medan upplevelser i konstgjorda miljöer fokuserar på aktivitetsutförande, teknik och prestationer.

Discussion and conclusion

Resultaten kommer att diskuteras i relation till aktiviteters sportifiering, platsers (de)kontextualisering, och rörelsekulturens meningskapande logiker.

Ungdomars smak för praktikens logik i samtidens rörelsekultur

Daniel Buller, Joakim Åkesson & Karin Redelius (Gymnastik- och idrottshögskolan)

Abstract

Introduktion

I vilken utsträckning unga deltar i rörelsekultur är ett återkommande forsknings- och samhällsintresse. Frågan relaterar både till fysisk aktivitet och hälsa, men också till rörelsekultur som en arena för socialisering, identitetsskapande och tillhörighet. Tidigare forskning visar att ungas deltagande är ojämnt fördelat utifrån faktorer som kön, socioekonomisk status (SES) och att deltagandet varierar mellan olika geografiska kontexter (Larsson, 2019; Nilsson, 1998). Därmed kan ungdomars deltagande i rörelsekultur betraktas som ett uttryck för skilda förutsättning i livsvillkor.

Syfte

Syftet med denna artikel är att, med utgångspunkt i Engströms (2008, 2013; Engström et al, 2018) ramverk om praktikens logiker, undersöka ungdomars smak för praktikens logiker i dagens rörelsekultur—exempelvis tävling, lek, och rörelse till musik. Analysen rör smakprofiler i relation till självrapporterat deltagande i rörelsekultur samt till kön, SES, migrationsbakgrund och sociogeografisk kontext genom Bourdieus begrepp habitus, kapital och sociala rum. Studien syftar också till att teoretiskt diskutera och empiriskt pröva samt kritiskt vidareutveckla Engströms ramverk.

Metod

Studien bygger på enkätdata från 2024 med 945 ungdomar i årskurs nio från fyra skilda sociogeografiska kontexter i Sverige: landsbygd, mellanstor stad, Stockholms innerstad samt Stockholms södra förorter. En statistisk klusteranalys av ungdomars smak/avsmak för praktikens logiker har genomförts, där smakprofilerna relateras till sociokulturella faktorer och de sociogeografiska kontexterna.

Resultat

Preliminära resultat indikerar att ungas smak och avsmak för skilda logiker samvarierar med deltagande i olika former av rörelsekultur såsom föreningsidrott, gymträning, att träna på egen hand liksom av med att inte regelbundet delta i de rörelsepraktiker som står till buds samt att sociokulturella skillnader framträder.

Diskussion och slutsatser

Kunskapen om ungas smak för praktikens logiker och dess relation till i vilken utsträckning de deltar i rörelsekultur utifrån sociokulturella förutsättningar, kan utgöra en viktig pusselbit för förståelsen av varför inte fler rör sig.

Ageing resonance and the “extreme” body - How elderly men endorse performance in extreme sport

Cecilia Rindhagen (Linnéuniversitetet)

Abstract

Participants within extreme sports have foremost been represented by younger men, consequently leading to that they will be the ones who exemplify such extreme physical capacity. Somewhat excluding others and one group that have remained highly invisible and overlooked within the extreme sporting context, could be said to be elderly men.

With this in mind, it could be argued that elderly extreme sporting men challenge traditional norms leading to the aim of this study, which is to explore how elderly men active in extreme sport experience and negotiate their sport participation. The study follows the theoretical concept on resonance and was combined with body capability in relation to masculinity, where the men´s experiences could either resonate or alienate them in relation to their bodies. The recruited participants (n=16) were 60-81 years old (m=67,68) and was involved in a wide span of extreme sports, such as skateboarding, wind/kite surfing, motocross, ultra running, climbing, and skydiving. Data was collected as in-depth interviews, and a reflective thematic analysis was used.

The result showed that the men felt more or less alienated by their lost abilities to perform in relation to when they were younger, and somewhat understood as a form of accumulation of the ageing body. Simultaneously, the men expressed how they felt young, however, to stay active the men had to negotiate physical performance, adjusting to their physical capacity. The men endorsed their practice by leaning in to ageing resonance on different levels and found strategies in which they could navigate masculinity in the context of extreme sports.

Fysisk aktivitet, en betydande resurs för resiliens och prestation inom marknadsföringsyrken i affärsvärlden

Ann-Christin Sollerhed & Åsa Bringsén (Högskolan Kristianstad)

Abstract

Introduktion

Body image och kroppsspråk är centrala delar av icke-verbal kommunikation och spelar en avgörande roll inom marknadsföring och affärsliv, där enskilda medarbetare ofta representerar företagets varumärke. Det organisatoriska stödet från arbetsgivare för att hantera stress och återhämtning lämnas i stor utsträckning åt individen.

Syfte

Syftet var att undersöka erfarenheter och uppfattningar kring arbetsrelaterad stress samt resurser för motståndskraft och återhämtning bland medarbetare inom marknadsföring och kommunikation.

Metod

Intervjuer genomfördes med 15 medarbetare (fem män, tio kvinnor med 4-39 års yrkeserfarenhet) inom marknadsföring och kommunikation vid multinationella företag. Intervjuerna analyserades med en kombination av tematisk och kvalitativ innehållsanalys.

Resultat

Två huvudteman med tillhörande underteman identifierades:

1. Upplevda arbetskrav och stressfaktorer
 - Anpassning till situation och kultur
 - Könsroller
2. Upplevda resurser för arbete och återhämtning
 - Erfarenhet och ålder
 - Fysisk aktivitet

Medarbetarna kopplade framgång i arbetslivet till god fysisk form, känna sig stark och ha kontroll. Fysisk aktivitet var en medveten strategi som starkt kopplades till kapacitet och förmåga att hantera svåra arbetsuppgifter.

Diskussion och slutsats

Engagemanget i att se bra ut och agera i linje med företagets varumärke kan förstås som en strategi för självskydd och stressreduktion. Samtidigt väcker det frågor om huruvida fysisk aktivitet, som beskrivs som en resurs för kontroll och kapacitet, också kan bli ytterligare prestationskrav. Investeringar i tid, pengar och ansträngning för att uppfattas som professionell kan å ena sidan stärka individens position, men å andra sidan riskera att skapa ytterligare belastning.

Fysisk aktivitet identifierades som den mest betydelsefulla resursen för motståndskraft, återhämtning och energipåfyllning i krävande arbetsmiljöer. Arbetsgivare kan alltså vara ett stöd och främja fysisk aktivitet genom exempelvis flexibla arbetstider eller andra hälsofrämjande satsningar. Vidare forskning bör belysa hur fysisk aktivitet kan förbli en positiv resurs snarare än krav från arbetsgivare, samt vilka organisatoriska förutsättningar som bäst möjliggör ett hållbart användande i arbetslivet.

Development and Evaluation of a Coach-Athlete Relationship Intervention Program

Louise Davis & Marius Sommer (Umeå University), Daniel, J. Brown. (Portsmouth University), Sophia Jowett (Guildhall School of Music and Drama and Tandem Performance Consulting), Rebecka Ekelund (Umeå University), Tove Mårs (Umeå University and Swansea University) & Svenja Wachsmuth (Eberhard Karls University)

Abstract

Introduction

The coach-athlete relationship is central to athlete development, performance, and well-being. While high quality coach-athlete relationships can foster personal growth and positive outcomes, not all interactions offer such support. Previous research suggests that COMPASS strategies (Rhind & Jowett, 2012) help develop and maintain relationship quality. However, the existing literature is largely cross-sectional, limiting insight into relationship development over time, and few interventions have sought to actively improve these relationships.

Aim and Theoretical Framework

Drawing on the 3Cs (Jowett, 2007) and COMPASS model (Rhind & Jowett, 2012), this study aimed to design and implement a coach-athlete relationship intervention program. Objectives were to: (a) quantitatively assess its effectiveness in enhancing relationship quality and athlete outcomes (e.g., basic psychological needs, collective efficacy) over time; and (b) qualitatively explore its feasibility and perceived value.

Method

A 16-week cluster-non-randomized control trial design was conducted with 45 Coaches and 328 athletes from 15 sport teams, allocated into either an intervention group or no-treatment control. After baseline assessments, intervention teams attended two workshops (four weeks apart), implemented COMPASS strategies in practice and coaches completed bi-weekly diary logs. Follow-up assessments were completed at four, eight and twelve weeks after baseline.

Results

Two-level growth models showed no significant changes over time in relationship quality, athletes' basic psychological needs or perceived collective efficacy. Focus group interviews highlighted the relevance of the intervention content but also pointed to areas for improvement in workshop delivery (e.g., timing and length) practical application and transfer to practice (challenges with demanding players and poor responsiveness).

Discussion and Conclusion

Whilst the intervention was well received and increased awareness and effort toward fostering quality coach-athlete relationships, quantitative findings showed limited impact on relationship quality and on athlete outcomes. Qualitative insights underscore the need for adjustments and further support for practical implementation.

Coachability or coach ability – Exploring the Dynamics of athlete development in Sport

PG Fahlström & Filip Andersson (Linnéuniversitetet)

Abstract

Utgångspunkt och syfte

Detta abstract baseras på en kommenterande artikel för tidskriften Sports Coaching Review. I artikeln diskuteras idrottslig utveckling, med utgångspunkt i begreppen coachability (MacGabhann et al., 2025) och coach ability (Cassidy, 2009). Syftet är att bidra med en kritisk reflektion om hur idrottslig utveckling och lärande kan förstås.

Kontext och empiriskt material

I artikeln används ett empiriskt material från ett forskningsprojekt om antagningsprocesser till idrottsgymnasier (Fahlström et al., 2023). I detta material identifierades ett återkommande mönster i specialidrottslärares bedömningar av sökande. Lärarna tillskrev högt värde åt sökande som uppvisade förmåga att förstå och följa instruktioner. Denna förmåga sammanfattades av flera i begreppet "coachbar" (Andersson & Fahlström, 2023, s. 13), vilket framstod som en egenskap som ökade sannolikheten att bli antagen till ett idrottsgymnasium. Vid studiens genomförande reflekterade vi inte närmare över begreppet coachbarhet (eng. Coachability). Emellertid återkom begreppet frekvent i seminarier med lärare/tränare verksamma inom ämnet specialidrott. De flesta betonade att det är av vikt att deras adepter snabbt kan anpassa sig, följa instruktioner, och ta till sig feedback, något som tenderar att placera ansvaret för idrottslig utveckling hos den enskilda idrottaren. Detta väckte frågor om hur en sådan förståelse av idrottslig utveckling relaterar till synen på vad tränar- eller specialidrottslärarrollen förväntas innefatta i termer av pedagogiska kunskaper, relationskompetens samt förmåga att stödja unga individers långsiktiga utveckling (det vill säga coach ability).

Teoretiskt sammanhang och diskussion

Spänningen mellan begreppen coachability och coach ability speglar en kontrast mellan ett traditionellt, behavioristiskt perspektiv på lärande, där de aktivas agerande bedöms i termer av förväntade och ändamålsenliga handlingar, och ett sociokulturellt perspektiv som betonar tränarens ansvar för att skapa förutsättningar för deltagarstyrt lärande (jfr Cassidy, 2009). I såväl artikeln som presentationen lyfts dessa teoretiska spänningar mellan idrottarens och tränarens roller i idrottsligt lärande och utveckling.

Equality on snow: comparing the work of Elsa Roth and Inga Löwdin in 20th century international skiing

Nils Widmer (University of Lucerne, Switzerland) & Daniel Svensson (Malmö University)

Abstract

Introduction

Sport has a long history of being male-dominated, and this has been especially evident in the leadership of international sport. The few women who have reached leading positions in these organizations have faced numerous challenges (Cervin & Nicolas 2019). Improvements for women athletes have been slow, and are the result of hard, strategic, and often pragmatic work. This paper compares two of the few women in the leadership in the International Ski Association (FIS) during the 20th century, Sweden's Inga Löwdin and Switzerland's Elsa Roth.

Aim and theoretical framework

Inga Löwdin and Elsa Roth are studied to deepen the knowledge about female leadership within the gendered organizations (Scott 1990) of international sports. Skiing has reached gender equality in several areas, while simultaneously being a sport with a strong tradition of male gender-coding and connections to hunting, the military, and nationalism (Lidström 2025; Sörlin 1995).

Method

We use archival sources (correspondence, meeting minutes, etc.) from the FIS' and national associations' archives and the personal archives of Löwdin and Roth.

Results

The international network of female sport leaders that Löwdin and Roth were part of played an instrumental role in advancing gender equality in skiing. Löwdin opted to articulate women skiers as insiders, a natural part of the sport which there were no rational reasons to keep out. Meanwhile, the more separatist emphasis on women in need of specific adaptations was used as an approach by Elsa Roth, hinting at the fact that both women also adopted the strategies that they considered possible in their respective contexts.

Discussion and conclusion

Although Löwdin and Roth met with some resistance, their structural support enabled them to forward an agenda of increased gender equality in skiing and build a strong network of female sport leaders which helped accelerate change processes in international ski sport.

Meningen med fysiologisk testning av unga idrottare: Ett tränarperspektiv

Runa Westerlund & Tor Söderström (Umeå Universitet)

Abstract

Introduktion

Att utveckla unga idrottstalanger kräver lärandemiljöer där tränare spelar en viktig roll. En vanlig praktik inom talangutveckling är vidare fysiologiska tester och i Sverige introduceras ofta sådana tester under gymnasietiden. Tidigare forskning har främst fokuserat på de fysiologiska aspekterna av testning inom idrott och trots att testerna är etablerade vet vi lite om hur tränare faktiskt använder dem.

Denna studie fokuserar på idrottsprofilerad utbildning i Riksidrottsgymnasier och nationellt godkänd idrottsutbildning (RIG/NIU), där unga idrottare möter fystester i både antagningsprocesser och undervisning. Skolämnet specialidrott kombinerar studier med idrott och betonar prestation samt ett hållbart, etiskt förhållningssätt. Forskning visar dock att idrottens logiker ofta dominerar undervisningen, med problem som genusnormer och ojämlik antagning.

Syfte

Det övergripande syftet med projektet är att undersöka den fysiologiska testpraktiken genom att studera hur tränare, och mer specifikt lärare i specialidrott, använder testerna – vilka som tester som används, samt hur och varför.

Teoretiskt ramverk

I projektet används teorier om sociala praktiker och meningsskapande för att förstå hur fysiologisk testning används inom idrottsutveckling. Schatzki (1996) betonar att repertoaren av kroppsliga handlingar förvärvas genom social träning och lärande, och hur tränare och idrottare lär sig att utföra aktiviteter beror på den sociala praktiken, medan Dewey (1938, 1997) ger verktyg för att tolka hur tränare/lärare i specialidrott uppfattar och tillskriver mening till testning i sin praktik.

Metod

Erfarenheter och uppfattningar hos lärare i specialidrott utgör det empiriska materialet. Genom intervjuer med lärare på RIG/NIU från både lag- och individuella idrotter studeras om testningen är idrottsspecifikt relaterad.

Tentativa resultat

Datainsamlingen pågår, men genomförda intervjuer visar preliminärt att val och användning av fysiologiska tester varierar mellan idrotter. Vissa specialidrottsförbund styr testurvalet, medan andra idrotter ger större tolkningsutrymme för testningens funktion som både antagningskriterium och undervisningsinnehåll. Detta aktualiserar en bredare diskussion om idrottsspecifika motiv och skolämnet specialidrotts praktiska utformning.

The Shower Room as a Site of Friendship: Place-Making and Sensory Experience among Young Swimmers

Astrid Hultin Svensk (Gymnastik- och idrottshögskolan)

Abstract

Introduction

Locker rooms and shower facilities are often described as ambiguous spaces: while sometimes seen as sites of team spirit, they are also associated with discomfort, exposure, or harassment. This paper highlights a contrasting perspective by examining how a particular shower room became a valued place for a group of young swimmers.

Aim and theoretical framework

The paper explores how the shower room, as both a social and material place, facilitated and strengthened young swimmers' friendships. Drawing on social constructivist understandings of place as relational and embodied, the analysis focuses on how intimacy and sensory experience shaped the swimmers' sense of belonging and togetherness.

Method

The study is based on ethnographic fieldwork with five 12-year-old girls in a Swedish swimming club. Over nine months, observations, interviews, and fieldnotes (including drawings) were collected. The analysis attends to how children's practices, talk, and sensory engagements with the material environment construct the shower room as a meaningful place.

Results

Findings show that the shower room held significance beyond its functional purpose. Sensory experiences of warmth, water pressure, and bodily proximity created an intimate and safe environment for interaction. The absence of adults enabled conditions for play, talk, and autonomy—contrasting with discourses that frame adult absence primarily as a risk. Moreover, the swimmers' positive experiences differed from their accounts of school locker rooms, which they often avoided or associated with discomfort. Thus, the shower room emerged as a key site where materiality, sensory experience, and social interaction reinforced friendship and collective identity.

Discussion and conclusion

The study shows how children's friendships in sport are co-constituted through the interplay of place, senses, and social interaction. By foregrounding children's perspectives, it nuances current understandings of locker room cultures and highlights how sporting spaces can become sites of safety, enjoyment, and belonging.

Onsdag den 26 november, 15.50-17.15

Session 1 - Idrottsrörelsen (Sport Movement)

Older adults in sport clubs, what do they find meaningful for participating and what characterises them: a Swedish national survey

Helena Ericson (Örebro universitet) Mikael Quennerstedt (Gymnastik- och idrottshögskolan) & Susanna Geidne (Örebro uinversitet)

Abstract

Introduction

Sport and physical activity are established as key contributors to promote healthy ageing. There are guidelines at individual levels regarding the recommended amount of physical activity across different age groups to achieve health benefits. However, at the same time, there are no recommendations for how organisations should organize sport and physical activities to suit as many people as possible for as long as possible.

Aim and theoretical framework

The purpose of this study is to contribute with knowledge on what health resources older adults find meaningful for participation in organised sport. The study also explores what characterises older adults who participate in organised sports. The study uses a health-promoting perspective and, specifically, salutogenic theory, to identify health resources, i.e. what they experience as meaningful in participating in organised sports.

Method

Across-sectional survey from a Swedish national sample including older adults (n=4837) participating regularly in organised sports. Both qualitative and quantitative analyses are included.

Results

Ten health resources were identified and confirmed in relation to what older adults find meaningful for participation in organised sports. From the most to least occurring: (1) Positive energy and enjoyment, (2) Social relations, (3) Self-worth, (4) Capability in and about physical activity, (5) The habit of exercising, (6) Identity as an exercising person, (7) Embodied satisfaction, (8) Competing, (9) Nature experience, and (10) Relations with animals.

Discussion and conclusion

This study concludes and confirms that older adults' participation in organised sports can be explored and understood in terms of different health resources. What older adults perceive as meaningful should guide how sports are organised so that more older adults can reap the benefits of sports. However, what older adults apply to as meaningful is not the whole answer on how to organise something but could be a start.

Betydelsen av tabeller och slutspel för unga fotbollsspelares motivation och deltagande

Stefan Wagnsson (Karlstads universitet), Erik Lundkvist (Umeå universitet) & Johan Högman (Karlstads universitet)

Abstract

Inledning

Användningen av tabeller och slutspel (TS) inom barn- och ungdomsidrott är omdebatterad. Förespråkare menar att barn behöver lära sig vinna och förlora, medan andra bl.a. Svenska Fotbollsförbundet, pekar på risker såsom ökat resultatfokus, selektering, stress och avbrott. Förbundet avskaffade därför TS för barn upp till 13 år från 2017 för att främja glädjen, motivationen och långsiktigt deltagande. Forskning har främst studerat andra tävlingsanpassningar, såsom förändringar av plan- och bollstorlekar, medan betydelsen av TS i stort har lyst med sin frånvaro. Detta understryker behovet av mer forskning om hur TS påverkar barns deltagande och upplevelser av idrott.

Syfte

Det övergripande syftet med projektet är att undersöka betydelsen av användningen eller icke-användningen av tabeller och slutspel (TS) i en barn- och ungdomsidrottskontext.

Metod

Kontexten utgjordes av klassfotboll, en verksamhet som sedan 1979 i stort sett varit oförändrad fram till att tabeller och poängräkning togs bort. Klassfotboll organiseras av Fotbollsklubben Karlstad (FBK), där varje skolklass bildar ett lag som möter andra klasser i kommunen. Deltagande är frivilligt och tränarna är främst ideellt engagerade föräldrar. Data samlades in via FBK:s register med över 30 000 barn, sex år före och sex år efter TS-reformen (2011–2016, 2017–2024, exklusive pandemin), för att analysera förändringar i deltagarantal. Dessutom samlades enkätdata in från 200 barn i årskurs 5 (utan TS) och 141 barn i årskurs 6, då tabeller återinförs.

Resultat och diskussion

Resultaten visar att deltagarantalet inte förändras nämnvärt när hänsyn tas till födelsetalen i kommunen. Däremot framkommer att pojkar, liksom barn som upplever sig som mer duktiga i fotboll, i högre grad föredrar att TS används. Därutöver indikerar resultaten att införandet av tabeller i årskurs 6 ökar sannolikheten för förstärkta resultatorienterade motivationsklimat, både kamratinitierade och ledarinitierade. Resultaten diskuteras i relation till vilken betydelse frånvaron av tabeller kan få för olika grupper av barn.

Certifiering av fotbollsakademier – en kritisk granskning

Karin Redelius (Gymnastik- och idrottshögskolan) & Åse Strandbu (Norges idrettshøgskole)

Abstract

Introduktion

En trend inom den organiserade idrotten är framväxten av ungdomsakademier. Inom fotboll talas det till och med om en "akademiboom" (SvFF). Fotbollsakademiernas fokus är att utveckla barn och ungdomar till högpresterande idrottare (Baker et al, 2018), och där befinner sig de barn och unga som anses ha störst talang. Därmed är akademiverksamheten statusfylld och värdeladdad. Samtidigt innehåller verksamheten kontroversiella inslag som har debatterats i årtal inom svensk idrott, och som inte ligger i linje med Riksidrottsförbundets övergripande riktlinjer för barn. Exempel på sådana inslag är tidig specialisering och tidiga urval av unga idrottare.

Syfte och teoretisk ram

Intresseorganisationerna för elitfotbollsöreningar på herr- och damsidan, Svensk Elitfotboll (SEF) och Elitfotboll Dam (EFD) har utarbetat en certifieringsmodell för föreningars akademiutbildning. Alla klubbar certifieras årligen. I den här presentationen riktas fokus mot herrföreningarnas certifieringsmodell för pojkar 10–19 år. Med utgångspunkt i Bourdieus teoretiska ramverk och konceptuella verktyg, symboliskt kapital, doxa och illusio, är syftet att analysera vad som värdesätts i certifieringen, och att diskutera modellen i relation till ett barnrättsperspektiv.

Metod

Metodikerna som används är en kvalitativ innehållsanalys av certifieringsmanualen (74 s) samt den senaste certifieringsrapporten (174 s). Analysfrågorna till materialet vägleds dels av Bourdieus konceptuella verktyg, dels av de bärande principerna i FN:s barnkonvention.

Resultat

Certifieringsmodellen är mycket omfattande. Den består av tio områden och föreningarna förväntas besvara närmare 300 frågor. De olika områdena ges olika vikt. En rad doxa framträder, det vill säga för givet tagna föreställningar om vad som utgör en god utvecklingsmiljö. Det symboliska kapitalet handlar främst om huruvida spelare som tillhört akademien nått senare elitframgångar.

Slutsats

De preliminära resultaten ger vid handen att även om det finns frågeområden i certifieringsmodellen som relaterar till principerna i barnkonventionen, värderas i huvudsak aspekter som inte självklart utgår från ett barnrättsperspektiv.

A Way Forward? Utilising Narrative Pedagogy to Prevent Abusive Behaviour Towards Young Referees

Inger Eliasson & Louise Davis (Umeå universitet)

Abstract

Introduction

Abusive behavior towards referees represents a significant obstacle to the recruitment and retention of officials in team sports. Despite this, research specifically addressing abuse directed at young referees remains scarce. A notable gap exists in the literature concerning targeted initiatives aimed at mitigating emotional abuse and enhancing the protection of young referees.

Aim and theoretical framework

This study aimed to generate insights into preventing emotional abuse of young referees in competitive team sports. It pursued three objectives: (1) design an intervention based on research-informed narrative pedagogy; (2) implement it with team sports coaches; and (3) evaluate the impact of narrative pedagogy in shaping behaviors and values, with the goal of reducing emotional abuse toward young referees.

Method

The intervention involved 13 youth coaches from floorball and football teams in Sweden and included: (1) repeated focus group interviews with coaches; (2) narrative stories derived from scientific interviews with young referees; and (3) digital diaries completed by coaches after matches. The four-week intervention covered football and floorball matches.

Results

Narrative stories helped coaches recognize emotional abuse and its impact. The intervention improved coach-referee interactions, with coaches more frequently intervening in negative situations, and fostered greater empathy. It also influenced coach-player dynamics, leading to increased trust and support for young referees. Coaches felt empowered to promote safer environments. However, in teams where abuse was not present, such as those involving younger children, the intervention had less impact and was seen as less relevant.

Discussion and conclusion

The findings suggest that the intervention enhanced coaches' awareness and reflexivity regarding emotional abuse towards young referees. Narrative stories were particularly effective in contexts where such abuse was prevalent. The study demonstrates the potential of pedagogical methods to contribute to safer environments for young referees and identifies the specific conditions under which these methods were most effective.

Stöd som stärker – en kvalitativ studie om föräldrar som trygg bas i barns idrottande

Tove Mårs (Swansea University, UK/Umeå universitet), Docent Louise Davis (Umeå universitet), Professor Camilla Knight (Swansea University), Vicky Lovett (Swansea University), Olivier Rouquette (Swansea University) & Markus Nyström (Luleå tekniska universitet)

Abstract

Introduktion

Begreppet trygg bas förklarar hur ett barn kan växa och utveckla självständighet genom att vara positivt anknuten till någon som är tillgänglig, uppmuntrande och som undviker överinvolvering (Bowlby, 1988; Feeney & Trush, 2010). En trygg bas fungerar som stöd för utforskande beteenden, vilket innebär att ett barn vågar lämna sin anknytningsperson för att utforska sig själv och sin omgivning - en självständighet som förväntas vara viktigt för engagemang och motivation inom idrott.

Syftet

Syftet med denna studie var att utveckla en förståelse för föräldrastöd som trygg bas inom barn- och ungdomsidrotts kontexten, med särskilt fokus på: (a) vilka föräldrabeteenden som utgör en trygg bas, samt (b) hur dessa beteenden varierar mellan olika kontexter (i hemmet före och efter idrottsaktivitet, under träning och vid tävling).

Metod

Individuella intervjuer genomfördes med 13 familjetriader (barn mellan 12–15 år) samt en dyad bosatta i Sverige, totalt 41 personer. Med tolkande beskrivande metodologi (Thorne, 2016), och anknytningsteoretiskt lins, syftade analysen till att kartlägga samband och mönster bland deltagarnas uppfattningar av föräldrastöd.

Resultat

Resultaten speglas genom nio kategorier av föräldrabeteenden som uppfattades vara grundläggande för den trygga basen. Tillgänglighet demonstrerades av föräldrars fysiska närvaro, lyhördhet och utveckling av positiva mentala representationer. Uppmuntran demonstrerades genom förmedling av idrottens värde, uppmuntran till autonomi samt genom att förstärka och belöna uthållighet. Slutligen, föräldrainblandning (eng. interference) omfattades av både önskvärd såväl som oönskad involvering, föräldrars medvetet avvägda engagemang samt barnets möjlighet till eget ansvar.

Diskussion och konklusion

Med stöd av starkt teoretiskt ramverk och tillämpat perspektiv bidrar studien med nya insikter om tidigare identifierade optimala föräldrabeteenden. Samtidigt framgår det att preferenser gällande dessa beteenden varierar beroende på kontext (t.ex. träning, tävling eller hemmamiljö) och mellan individer, exempelvis beroende på ålder, familjestruktur, kommunikationsförmåga och kulturell bakgrund.

En sammantagen bedömning i idrott och hälsa

Björn Tolgfors, Annica Caldeborg, Karl Jansson, Jan Mustell, Karin Sjödin & Dean Barker
(Örebro universitet)

Abstract

Introduktion

Studien fokuserar på övergångar och förändringsprocesser beträffande lärares sätt att förhålla sig till en bedömningspolicy i förändring. Intresset riktas mot hur Skolverkets nya riktlinjer för en sammantagen bedömning påverkar lärares bedömningspraktik i skolämnet idrott och hälsa (idh). Den tidigare nationella läroplanen ledde många lärare mot ett atomistiskt synsätt på bedömning. De reformerade riktlinjerna föreskriver däremot att lärare bör sträva efter en holistisk bedömning.

Syfte

Syftet är att bidra till förståelsen för hur lärare tolkar och implementerar policyn för en sammantagen bedömning i idrott och hälsa, samt att diskutera potentiella konsekvenser av reformen.

Metod och teoretiskt ramverk

Data samlades in genom sex fokusgruppsintervjuer med 21 idrottslärare, verksamma vid fem olika högstadie- och gymnasieskolor. Det teoretiska ramverket som används i analysen baseras på Ball et al.'s (2012) forskning om policyimplementering.

Resultat

Resultaten visar att lärarna ser positivt på policyn för holistisk bedömning i idrott och hälsa. De menar att den gör det möjligt att fokusera på helheten, väga faktorer av betydelse vid bedömning, och knyta an till elevernas liv utanför skolämnet idh i samband med bedömning.

Diskussion

Å ena sidan verkar reformen ha lett till minskad transparens och att vissa kunskapsområden inom idh marginaliseras då en holistisk bedömning eftersträvas. Lärares professionella helhetsbedömningar skiljer sig dessutom åt, utifrån arbetslivserfarenhet och bedömningsförmåga. Å andra sidan tyder studien på att lärarnas autonomi ökar i bedömningspraktiken. Denna autonomi, kan förhoppningsvis leda till välmotiverade holistiska bedömningar och rättvisa betyg, genom att lärare anpassar bedömningen efter elevers förutsättningar och vad de uppfattar som meningsfull kunskap i livet utanför skolan.

Slutsats

Om det är så att förmågan att göra valida helhetsbedömningar kommer med ökad erfarenhet ställer det nya krav på lärarutbildningens bedömningskurser för framtidens lärare i idh.

Exploring PETE Educators' Conceptions of Movement Capability: A Phenomenographic Study

Christopher Garry Pusey (University of Agder, Norge), Erik Aasland (University of Agder), Gunn Nyberg (Malmö University) & Aron Gauti Laxdal (University of Agder)

Abstract

Introduction

Identifying and describing subject matter content knowledge in Physical Education Teacher Education (PETE) remains a complex issue. While the concept of 'movement capability' (MC) is gaining traction as a way to frame this knowledge, little research has explored how PETE educators themselves understand this notion. Understanding how PETE educators conceptualise MC is important because these conceptions directly shape how future physical education teachers are educated and prepared.

Aim and Theoretical Framework

This study aimed to explore the qualitatively different ways PETE educators conceptualise MC as subject matter content knowledge. The study is grounded in a phenomenographic theoretical framework.

Method

Data were generated through semi-structured interviews with eleven PETE educators across three Norwegian higher education institutions. A phenomenographic analysis was conducted to identify categories of description representing the collective understanding of the group.

Results

Preliminary analysis has identified seven distinct, non-hierarchical categories of description. These ranged from Technical Proficiency (the ability to perform correct technique) to more sociocultural interpretations such as Relational Engagement (the ability to use movement to create inclusive, motivating, and socially supportive experiences).

Discussion and Conclusion

The findings illustrate a pluralistic and multidimensional understanding of MC among PETE educators, extending beyond technical skill to include adaptive, social, experiential, and affective dimensions. These varied conceptions have implications for teaching, orienting educators toward distinct emphases in assessment, task design, and learning environments. This study concludes that acknowledging and teaching these varied dimensions of MC within PETE can support the development of future teachers who are equipped to foster more inclusive, holistic, and meaningful physical education for their students.

Dyktighet i Kroppsøving i en skandinavisk kontekst

Karl Petter Fon, Øystein Røynesdal, Vegard Aaring, Erlend Vinje & Martin Blaauw Sandell (Oslo Metropolitan University)

Abstract

Introduksjon

Lærere og elever i Norge har fått svare på hva de mener kjennetegner den dyktige kroppsøvingseleven i Norge, i en spørreundersøkelse fra 2023 (Røynesdal et al., 2024). Her kommer det blant annet fram at lærere og elever ikke alltid er samstemte i hvor viktig de mener ulike kunnskaper og ferdigheter er. Men både lærere og elever holder elevens egenskaper knyttet til sosiale ferdigheter og innsats som viktigst når det kommer til karaktersetting i faget. Denne studien har som mål å kartlegge og sette lys på hva som blir anerkjent som dyktighet i kroppsøving i Skandinavia i fagfellevurderte publikasjoner.

Forskningsspørsmålene er

1. Hva er omfanget og hva kjennetegner forskning på dyktighet i kroppsøving i Skandinavia?
2. Hva anerkjennes som dyktighet i kroppsøving i denne forskningen?

Teoretisk rammeverk

Teoretisk rammeverk er P. Arnolds tredimensjonale modell for læring i kroppsøving (PE).

Metode

Scoping review.

Blindet lesing av to av fem forfattere for inklusjon etter kriteriene:

Årstall 1997-2024

Språk: skandinavisk eller engelsk

Fagfellevurderte publikasjoner

Populasjon: Skandinavia

Konsept: Handler om dyktighet og/eller vurdering

Kontekst: Kroppsøving

Nøkkelord: #PE/Kroppsøving/Idrott och hälsa/idræt

#ability/skill/competence/aptitude/talent/capable #assess/assessment/grading/achievement

#performance #evaluation/judgement

Inkluderte artikler leses av hovedforfatter og én medforfatter for analyse. Begge forskningsspørsmålene behandles i matrise (Excel).

Resultater

Publikasjoner etter databasesøk: 4169

Inkluderte artikler etter første screening (to forfattere): 64

Inkluderte artikler etter blindet vurdering av to/fem medforfattere: 36

Prosjektet samler per nå inn data fra de inkluderte artiklene og vil sannsynligvis ha preliminnære resultater å vise til innen slutten av november. Presentasjonen vil ha som mål å kunne konstruktive og kritiske tilbakemeldinger og vurderinger av deltakerne i sesjonen.

Glocalizing Assessment in PE: Preliminary Findings From a Cross-Cultural Curriculum Analysis of Sweden and Germany

Lars Fischer & Tobias Vogt (German Sport University Cologne)

Abstract

Introduction

Assessment in PE has become a central concern in the educational discourse, with the growing influence of international large-scale assessments on one hand and enduring local traditions on the other (Tolgfors & Barker, 2021). Curricula, as official policy documents, provide a valuable entry point for examining how this tension is navigated (Hay & Penney, 2013).

Aim & theoretical framework

Based in the context of curriculum theory, this research also draws on the concept of glocalization (Robertson, 1995), emphasizing the dynamic interplay between global educational pressures and local traditions. This project investigates how assessment is understood in Swedish and German curricula, highlighting how the international discourse is navigated with respect to local histories.

Method

A qualitative document analysis, with deductive categories based on the six issues raised by Tolgfors & Barker (2021), focuses on the national curriculum of Sweden and the official documents of North Rhine-Westphalia. As education and thus curriculum development are the responsibility of each federal state in Germany, North Rhine-Westphalia was selected as a case in point due to its reputation as an innovator on curriculum development (Stibbe & Aschebrock, 2007)

Results

Preliminary Data portraying the understanding of assessment in the German and Swedish PE curricula will be presented.

Discussion & Conclusion

By comparing the Swedish and German policies, this study demonstrates how curricula navigate between global assessment discourses and local educational traditions. The findings contribute to a deeper understanding of how assessment is framed in PE and provide an important foundation for advancing research on teachers' assessment literacy in cross-cultural settings.

How do you set the bar? A study of grading practices in the school subject Physical Education and Health.

Izabela Seger (Gymnastik- och idrottshögskolan/Järfälla Kommun)

Abstract

Introduction

In recent years, various reports have drawn attention to unequal grading and grade inflation. In 2022, the revised national curriculum (Lgr22) was implemented. Physical education (PE) teachers are also expected to carry out targeted initiatives to increase pupils' daily physical activity (PA). This study is part of a larger research project within the national initiative Education, Learning and Research (ULF) announced by the Swedish government

Aim and theoretical framework

This study explores PE-teachers' reflections on grading practices and also how the implementation of an initiative with extra PA (once weekly) for 7th-grade-pupils influences teachers' approaches to assessment. The analysis is guided by Linde's curriculum, which describes how teaching is shaped, reshaped and changed at different stages.

Method

The study used both semi-structured individual interviews and repeated focus group interviews with five PE-teachers to create a deeper understanding of grading practices in relation to the revised curriculum (Lgr22) and to pupils having extra PA. This meant that data collection was carried out in three stages.

Results

Findings indicate that the curriculum is perceived as clearer and that teachers' professional judgement holds a more central role in grading based on their overall professional skills. Considerable effort is invested in interpreting the criteria to achieve fair assessment. Concepts such as "gut feeling" and "a trained eye" are discussed in relation to systematic documentation. The added PA can contribute positively to the development of pupils' movement competence and motivation for PA.

Discussion and conclusion

Although the curriculum is perceived to strengthen teachers' professional assessment practices, the goal of equal and fair grading is counteracted by large administrative requirements and educational policy signals, which risk making this goal difficult to fully achieve in practice. According to the study's results, this should be counteracted to some extent by joint opportunities for planning and joint assessment.

Lærerstudenters erfaring av kompetanse og alignment i kroppsøving

Iselin Aartun (Universitetet i Agder/Oslo Metropolitan University), Erik Aasland, (Universitetet i Agder), Aron Gauti Laxdal (Universitetet i Agder) & Gunn Nyberg (Malmö Universitet)

Abstract

Det er bred enighet om betydningen av samsvar (alignment) mellom undervisningens læringsutbytte, vurderingsformer og undervisningsformer (se blant annet Cohen 1987, Tannehill, van der Mars & MacPhail 2015, MacPhail, Tannehill, Leirhaug & Borghouts 2020). Likevel viser tidligere forskning at lærere og lærerutdannere har vanskeligheter med å formulere hva elevene og studentene skal kunne, til tross for at disse skal være eksperter innen sitt fagområde (Hofvendahl, 2004, 2006; Korp, 2006; Tholin, 2006). Studenter på kroppsøvingslærerutdanningen har dermed vanskeligheter med å vite hvilke kunnskaper og ferdigheter de forventes å utvikle, samt hva som kreves på eksamener (Backman et al., 2019).

Denne studien undersøker hvilke kunnskaper og ferdigheter studentene oppfatter som viktig i kroppsøvingslærerutdanningen, samt om de opplever samsvar (alignment) mellom fagets innhold og det som vurderes på eksamen.

Det empiriske datamaterialet er samlet fra to kroppsøvingsfaglige emnekurs ved UiA der undervisningen består av både praktisk og teoretisk undervisning. De to emnekursene har ulike eksamensformer. Vi observerte undervisningsøkter i de utvalgte emnene, med fokus på innholdet i undervisningen, samt de undervisningsoppgaver studentene fikk tildelt. Vi gjennomførte også to fokusgruppeintervjuer med til sammen 9 studenter.

Studien har en kunnskapsteoretisk tilnærming, med et relasjonelt og helhetlig syn på teoretisk og praktisk kunnskap. Et viktig utgangspunkt er at en persons kunnande (praktiske kunnskap) omfatter bestemte måter å erfare verden på (Janik, 1996). I analysen av det empiriske materialet benytter vi også begrepene praktisk kunnskap (Ryle, 1949) og taus kunnskap (Polanyi, 1962, 1966). I diskusjon av studentenes erfaringer av hvilken kompetanse som er forventet anvender vi Shulmans (1987) modell for lærerkunnskap.

På konferansen vil vi presentere og diskutere foreløpige funn fra analysen.

The turn from healthism. Teacher educators' invention of educational logics of health within PETE in Norway

Marte Amundsen, Lars Borud Bjørke & Kjersti Mordal Moen (University of Inland, Norge)

Abstract

Over the last decades, health has continuously been subject to debate within physical education (PE) and physical education teacher education (PETE). Scholars focusing specifically on how health is understood and conceptualized within PE and PETE have expressed concerns about how health aspects associated with physical health are being forced ahead of more holistic views. In explaining the confined health understandings, the dominant and prevailing discourse of healthism has been highlighted as particularly salient.

In this study we draw attention to how teacher educators in physical education teacher education (PETE) in Norway construe health. Informed by critical discourse analysis (CDA) and Fairclough's three-dimensional model, we are particularly concerned with how the teacher educators' language-use reflects the wider social currents of change sweeping through western PETE by reproducing or resisting the dominant logics of healthism.

The results display three interdiscursive tendencies: i) The dominant tendency of rejecting healthism, ii) a marginal tendency of reproducing healthism, and iii) an alternative and oppositional tendency of inventing educational logics of health. Our findings thus reveal how PETE, a field that has been characterized by reproduction and stability, is now experiencing a turn from the ideology of healthism. In our discussion we point towards how this potentially implies changes in popular health discourses to something far more comprehensive and inclusive among Norwegian PETE scholars, teachers, and academics.

Bollspel som pedagogisk diskurs – hur kunskaper väljs ut och transformeras i övergångar från lärarutbildning till undervisningspraktik

Jan Mustell (Örebro universitet)

Abstract

Introduktion

Bollspel är vanligt förekommande men ofta kritiserat innehåll i skolämnet idrott och hälsa. Kritiken har handlat om bristande lärande och att elever exkluderas. Lärarutbildningens påverkan på undervisningen i skolan har också ifrågasatts. Trots utveckling av mer elevcentrerade arbetssätt och didaktiska modeller verkar praktiken i skolorna svår att förändra. Utbildningsreformer har också påverkat förutsättningarna för bollspel i idrott och hälsa och en ökad akademisering av idrottslärarutbildningen ställer krav på teoretiskt förankrade kunskaper.

Syfte och teoretiskt ramverk

Syftet med studien är att förstå hur bollspel som pedagogisk diskurs utvecklas i lärarutbildning i idrott och hälsa och hur denna diskurs förändras i övergångar till undervisningspraktik i idrott och hälsa hos novisa lärare.

Det teoretiska ramverket för att förstå denna process är Bernsteins pedagogic device. Pedagogisk diskurs består av en undervisningsdiskurs och en moralisk diskurs som är sammanflätad till en diskurs. Den pedagogiska diskursen transformeras, eller rekontextualiseras, sedan i övergången till undervisning i mötet mellan lärare och elever. I denna process kan innebörd och mening förändras.

Metod

Metoden är en re-analys av data från intervjuer med sex idrottslärarutbildare samt 12 novisa lärare examinerade vid två olika institutioner i Sverige. Re-analysen genomförs genom en kombination av induktiva och deduktiva approacher.

Resultat, diskussion och slutsatser

Preliminära resultat visar att den pedagogiska diskursen vid lärarutbildningen kännetecknas av en förhandling mellan en idrottsdiskurs med kunskaper i och om bollspel och en utbildningsdiskurs med fokus på att inkludera alla elever och nå kursplanens mål. Vidare visar resultaten hur den pedagogiska diskursen såväl återskapas som förändras i övergången till undervisningspraktik. Inkluderande undervisning återskapas men en spänning mellan fördjupat lärande och ett fokus på en ”trygg och lustfylld upplevelse” framträder. Ett annat tema är skillnaden mellan bollspel som mål för att utveckla ämnesspecifika kunskaper och bollspel som medel för att utveckla andra förmågor. Resultaten kommer att diskuteras i relation till implikationer för lärarutbildningen.

A risky position? The teacher educator's role during peer teaching.

Tonje Fjogstad Langnes, Siv Lund & Judith Helene Bratten (Oslo Metropolitan university),
Heidrun Sølne Øvrebø (Oslo Skole Museum), Rolf Baltzersen & Thomas Eri (Oslo
Metropolitan university)

Abstract

The mandate of teacher education is simple to state yet difficult to achieve: preparing future teachers for the complex realities of school teaching. Peer teaching on campus represents a promising approach to addressing this challenge. However, the critical roles and practices of teacher educators in facilitating peer teaching are often overlooked. This study explores how teacher educators can support preservice teachers' development of educational virtuosity during peer teaching, aiming to prompt further discussion about the teacher educator's role in teacher education.

Teacher education is central to enhancing the overall quality of education, yet the role of the teacher educator has received limited attention in research. Theoretically, this study draws on Biesta's work, emphasizing the importance of risk in pedagogical practices while fostering professional judgment and virtuosity.

Using a self-study approach, six teacher educators from two different teacher education programs, with varied experience in peer teaching, examined their practices through the framework of critical friendship. Data included individual reflection logs, observation notes, and discussions during critical friend meetings. This process enabled the researchers to challenge assumptions, confront realities, and identify new pedagogical perspectives.

A qualitative analysis of the data revealed two main themes: (1) Teaching quality, focusing on the dilemma of who should teach the curriculum, and (2) Support, with three subthemes: (a) the setup, (b) the teacher educator's embodied presence, and (c) the feedback process.

Findings show that peer teaching challenges traditional hierarchies in teacher education by shifting teaching responsibilities to preservice teachers, redefining roles for both students and teacher educators. To unlock its full potential, peer teaching must include feedback and discussion. Teacher educators must act as "balancing artists," integrating preservice teachers' practices into shared academic discussions while fostering reflection and embracing the risks inherent in teaching.

”Signaturen” för en integrerad rörelsepraktik inom svensk lärarutbildning i idrott och hälsa

Anders Frisk, Daniel Roe, Eva Fors, Mikael Quennerstedt & Karin Redelius (Gymnastik- och idrottshögskolan)

Abstract

Föreliggande studie är en del av ett större forskningsprojekt, Physical Education-Academy, som undersökt hur så kallade signaturpedagogiker implementeras och upplevs vid sju europeiska lärosäten med lärarutbildning i idrott och hälsa. Forskningen inom idrott och hälsa har upprepade gånger efterlyst innovativa sätt att utbilda idrottslärare (t.ex. Kirk, 2009), vilket speglar Shulmans uppmaning att utforma och utveckla nya signaturpedagogiker inom lärarutbildning (Falk, 2006). Trots dessa uppmaningar finns det fortfarande en brist på forskning som beskriver och analyserar nya eller framväxande signaturpedagogiker inom idrott och hälsa.

Syftet med denna presentation är att bidra med kunskap om en potentiell signaturpedagogik inom idrott och hälsa – den integrerade rörelsepraktiken.

Den integrerade rörelsepraktiken, i detta fall dans och bollspel, kombinerat med ett rörelseteoretiskt ramverk inspirerat av Rudolf Laban, BRESS (Frisk & Svanström, 2024) har utvecklats vid Gymnastik- och idrottshögskolan (GIH). De centrala målen med pedagogiken och BRESS-ramverket är att utmana aktivitetsfokuserad undervisning i idrott och hälsa samt att utveckla studenternas språk för att kunna beskriva lärande i rörelse. Den integrerade rörelsepraktiken skiljer sig från de i Phys.Ed-Academy identifierade signaturpedagogikerna (Hordvik & Beni, 2024), varför vi menar att denna praktik kan förstås som en potentiellt ny signaturpedagogik.

I presentationen utgår vi från följande forskningsfrågor:

Vilka är erfarenheterna med att integrera rörelsepraktiker inom svensk lärarutbildning i idrott och hälsa?

Vilka är de karakteristiska strukturerna – signaturen – för denna pedagogik?

Data genererades under en kurs i idrottsdidaktik för förstaårsstudenter via reflektionsdagböcker (n=14), lektionsobservationer (n=3), samt en fokusgruppsintervju med fem lärarstudenter.

Med teoretisk utgångspunkt i Shulmans (2005) strukturer för signaturpedagogiker analyserar vi ”signaturen” för denna pedagogik. Resultaten ramas in utifrån begreppen ytliga, djupa och implicita strukturer. I diskussionen av resultaten belyser vi behovet och utmaningarna med att utveckla och sprida innovativa signaturpedagogiker inom idrottslärarutbildningar.

Rörelse bortom minuter och steg: Hur ett helhetsperspektiv genom physical literacy påverkar förskolans barn och pedagoger

Beatrix Algurén (Göteborgs universitet) & Fredrik Bergsbo (Riksidrottsförbundet- SISU Västra Götaland)

Abstract

Over the past decade, physical literacy (PL) has gained recognition and is defined as "the motivation, confidence, physical competence, knowledge, and understanding to engage in physical activities for life." It is a promising concept for engaging in lifelong physical activity, and in turn promote physical, social and mental wellbeing. The aim of the present study was to investigate how preschool teachers' attitudes and pedagogical approaches change through participation in an PL intervention from RF-SISU Västra Götaland and the observed effects on children.

Method

Data were collected through both quantitative and qualitative methods. A digital survey was distributed among preschool teachers in the participating municipalities and answered by 149 teachers answered. Data were analysed with interference statistics in SPSS. Additionally, three focusgroup interviews with teachers with average length of 53 minutes were done, recorded, transcribed and analysed by thematic analysis in NVivo.

Results

Both - attitudes towards movement and its actual physical activity of level preschool teachers has changed positive. Notably, 90% of teachers agreed that daily movement is important and that teachers' attitudes influence children's own attitudes toward physical activity. The PL intervention contributed to a shared understanding of the value of movement and expanded the teachers' pedagogical approaches, with 44% reporting this to a large extent.

Teachers observed that more children were physically active and more alert (82%). Additional outcomes included improved relationships—not only between teachers and children but also among the children themselves and within teacher teams.

Discussion

Results showed a positive shift towards movement. The implementation of physical literacy has led to more reflection, consensus, and collaboration within the teacher teams. An important aspect is that the strong safety culture present in preschool has been constructively challenged, opening up new opportunities to rethink permissible activities such as climbing trees and rocks, jumping from various heights, which promote children's movement and learning.

När daglig rörelse är en del av skolans verksamhet

Veronica Jägerbrink (Linnéuniversitetet /Malmö Universitet)

Abstract

Introduktion

Skolan har ett uppdrag att sträva efter att bedriva daglig rörelse för alla elever under skoldagen (Skolverket 2022). Detta uppdrag utförs på olika sätt och i olika omfattningar. Den här studien bidrar med analyser av ett specifikt exempel på hur en skola arbetar strategiskt med daglig rörelse.

Syfte och teoretisk ram

Syftet med den här studien är att undersöka och förstå hur rörelseaktiviteter integreras i skolans vardag, vilka pedagogiska möjligheter rörelserna inbegriper och hur det kan integreras i skolan som institution.

Studien utgår från Arjen Wals hållbarhetsperspektiv (Wals et al. 2017) där hela skolan betraktas som en lärandearena, med betoning på socialt och transformativt lärande. Rörelse ses här som en del av en bredare utbildningspraktik där elevernas delaktighet och skolans kultur blir centrala.

Metod

Empiriska data har genererats med hjälp av en etnografiskt inspirerad fältstudie. Under två veckor genomfördes observationer av rörelseaktiviteter på en grundskola i Sverige. Fokus låg på hur rörelse organiserades, upplevdes och utvecklades, samt vilka förändringsprocesser detta innebar för skolans pedagogiska och strukturella arbete. En tematisk analys har precis påbörjats med utgångspunkt i studiens teoretiska perspektiv.

Resultat

Den preliminära analysen visar att en gemensam ansats gör att det blir möjligt för skolan att integrera daglig rörelse i skolans övergripande struktur. Analysen uppmärksammar också hur lärarnas engagemang och kunskap kan kopplas till hållbara förändringsprocesser inom skolans rörelsepraktiker. Mer detaljerat lyfter analysen förändringsprocessens sociala lärande och utmaningar kring kulturella normer. Exempelvis genom hur elevers tidigare erfarenheter och bakgrund utmanas i arbetet med daglig rörelse.

Diskussion

Ett hela skolan perspektiv (Wals et al. 2022) kan lägga grunden för en gemensam och ny rörelsekultur som blir hållbar över tid. Där ledning, organisation, personal och närsamhället samverkar tillsammans med eleverna skapas möjligheten till att en ny livsstil skapas genom daglig rörelse i skolan.

I rörelse mellan balans och obalans: erfarenheter av mat, måltider och fysisk aktivitet hos barn med adhd

Karin Grahn (Göteborgs universitet)

Abstract

Introduktion

Barn med adhd deltar i lägre grad i organiserad idrott och riskerar oftare avhopp, samtidigt som mat och fysisk aktivitet spelar en central roll för deras hälsa och välbefinnande. Trots detta har barns egna erfarenheter sällan stått i centrum. Tidigare forskning har främst lyft fram utmaningar kring mat, måltider och fysisk aktivitet, men bygger i hög grad på föräldrars perspektiv. Det saknas kunskap om hur barn själva upplever dessa delar av vardagen. Syftet med studien var att utforska hur barn med adhd erfar mat, måltider och fysisk aktivitet i sitt dagliga liv.

Studien utgår från ett barnperspektiv. Funktionsnedsättning förstås utifrån ett relationellt perspektiv, där levd kroppslig erfarenhet ses i relation till sociala och organisatoriska sammanhang.

Metod

Studien hade en kvalitativ, barncentrerad design med fotostödda intervjuer. Nio barn i åldrarna 11–15 år (fem pojkar och fyra flickor) fotograferade en vardag och en helgdag. Bilderna användes som stöd i intervjuer om mat, måltider och fysisk aktivitet. Materialet analyserades med reflexiv tematisk analys.

Resultat

Barnen tillskriver mat, måltider och fysisk aktivitet en gemensam mening: att skapa balans i vardagen. Tre teman identifierades: (1) energihantering – mat och rörelse för att grunda och fylla på energin, (2) välbefinnande – träning bidrar till en ökad matlust och att röra på sig ger glädje och en positiv känsla, och (3) följa sin egen rytm – genom rutiner eller flexibilitet. Utmaningar uppstår när balansen rubbas, exempelvis när energin blir för hög eller låg.

Diskussion och slutsats

Studien visar hur barn med adhd navigerar övergångar mellan trötthet och energi, rastlöshet och lugn, deltagande och motstånd. Resultaten pekar på behovet av kunskap om hur mat och fysisk aktivitet kan påverka barn i deras dagliga liv – där ibland inom idrotten. Genom att synliggöra barns perspektiv kan idrottsrörelsen utveckla praktiker som bidrar till balans genom att öka förståelsen om barnens egen mening kring mat och betydelsen av att röra på sig.

Physical activity during school time: A treasure for boys and older adolescents, a nightmare for others.

Mulki Haji, Andreas Fröberg, Suzanne Lundvall & Beatrix Algurén (Göteborgs universitet)

Abstract

Introduction

Previous research has identified disparities in physical activity (PA) during school time among adolescents. However, most studies have examined social categories separately, with only a few adopting an intersectional perspective. Instead of making assumptions about adolescents' social categories, it is important to allow them to express their perceptions and understandings of social categories concerning PA during school time.

Aim

This study aims to investigate how Swedish adolescents perceive and understand social categories regarding PA during school time.

Methods

This study involved two schools in western Sweden: one advantaged school (characterised by Swedish backgrounds and high socioeconomic status) and one disadvantaged school (characterised by foreign backgrounds and low socioeconomic status). Participants were adolescents in Years 5, 7, and 9. Data was gathered in spring 2024 through focus group interviews on school premises and analysed using reflexive thematic analysis. Discussed social categories included gender, ethnic culture, economy, age, and religion.

Results

Three key themes related to social categories concerning PA during school time were identified: 1) social categorical meetings, 2) student interaction, and 3) school as a setting. The first theme highlighted that social categories were seen as heterogeneous, and that gender and age weighted and interconnected more. The second emphasised the presence of hegemonic power, which privileged older boys. The final theme focused on context, where social categories, such as economy, were perceived to manifest in different ways within and outside the school walls.

Conclusion

Adolescents' heterogeneity in gender and age, alongside homogeneity in ethnic culture, economic status, and religion, may explain why gender and age were prioritised. Moreover, hegemonic power caused exclusion, segregation, and teasing, which particularly disadvantaged younger girls. Given that one of the schools' missions is to promote equality, while recognising heterogeneity within and between schools and adolescents, it is crucial to challenge these hegemonic powers.

Förskolebarns utomhuslek och aktivitet i traditionella och nybyggda förskolor: diskurser och fysisk aktivitet

Andreas Fröberg (Göteborgs universitet), Jonas Markström (Umeå universitet), Johanna Annerbäck & Håkan Löfgren (Linköpings universitet), Fredrika Mårtensson (Sveriges lantbruksuniversitet), Therese Eskilsson & Annika Manni (Umeå universitet)

Abstract

Introduktion

Barns utomhuslek och fysiska aktivitet är centrala för deras hälsa, utveckling och lärande. I Sverige har dock förskolemiljöerna förändrats, med fler nybyggda, flervåningsförskolor som ofta erbjuder mindre och mer programmerade utemiljöer jämfört med traditionella, mer naturpräglade gårdar. Detta väcker frågor om hur platsens utformning påverkar barns möjligheter till rörelse, möten med natur och fri lek.

Syfte

Det övergripande syftet med studien var att undersöka hur utomhusmiljöer i förskolan påverkar förskolebarns lek, fysiska aktivitet och naturmöten. Genom att kombinera kvalitativa och kvantitativa metoder belystes såväl diskurser kring utomhuslek som skillnader i förskolebarns aktivitetsmönster i traditionella respektive nybyggda förskolor.

Metod

Studien omfattade två delstudier. Totalt 21 förskolor rekryterades och klassificerades som traditionella (n=10, byggnadsår: 1952–1989, median: 1978) och nybyggda förskolor (n=11, byggnadsår: 2013–2021, median: 2018). Den första delstudien var en kvalitativ intervjustudie med 38 pedagoger från samtliga 21 förskolor, analyserad tematiskt utifrån ett socio-materiellt perspektiv. Den andra delstudien var en kvantitativ tvärsnittsstudie med 106 barn (3–5 år) från sex förskolor (n=3 traditionella respektive n=3 nybyggda), där fysisk aktivitet mättes med accelerometrar och observerades i relation till utomhusmiljöns kvalitet.

Resultat

De kvalitativa resultaten visade att tre diskurser dominerar: (1) fri utomhuslek värderas men begränsas genom regler och föreställningar om önskvärd lek, (2) natur används ofta instrumentellt snarare än för att främja relationella möten, och (3) riskdiskursen leder till regleringar som minskar barns utforskande. Den kvantitativa studien visade att förskolebarn i nybyggda förskolor och i utomhusmiljöer med hög kvalitet uppnådde högre fysisk aktivitet, medan förskolebarn i traditionella förskolor engagerade sig mer i aktiviteter på måttlig intensitet.

Diskussion och slutsats

Tillsammans visade studierna att utomhusmiljöns design, materialitet och pedagogiska regler både möjliggör och begränsar förskolebarns aktiviteter. Traditionella miljöer gav större utrymme för autonomi och aktiviteter på måttlig aktivitet. Nybyggda förskolor främjade hög fysisk aktivitet men tenderade samtidigt att begränsa risktagande och naturnära lek. Planering och pedagogisk användning av förskolans utemiljöer bör balansera säkerhet och struktur med förskolebarns behov av frihet, naturkontakt och varierade rörelseerfarenheter.

Torsdag den 27 november, 11.40-13.25

Session 1 - Idrott och hälsa (PE)

Bildung in Physical Education Teacher Education (PETE) – Why and How?

Marc Esser-Noethlichs (Oslo Metropolitan University)

Abstract

Introduction

Bildung is a core educational principle in Norwegian schools and the national curriculum (LK20), emphasizing holistic and lifelong development towards self-determination, co-determination and solidarity (Klafki, 2007). In physical education teacher education (PETE), this perspective is particularly relevant. Understood as a lifelong process, Bildung requires pre-service teachers to cultivate their own professional and authentic identity, while at the same time learning how to initiate and promote Bildung as future PE teachers in schools.

Aim and theoretical framework

The aim of this presentation is to demonstrate why Bildung is essential in preparing future PE teachers, and how it can be meaningfully integrated into practice. The framework draws on Klafki's theory of categorial Bildung (Klafki, 1975) and general Bildung (Klafki, 2007), as well as the Norwegian core curriculum's emphasis on human dignity, critical thinking and responsible citizenship.

Method

The theoretical argument builds on a combination of my own teaching experiences, ongoing empirical studies on PE teachers' experiences with outdoor swimming, self-rescue and lifesaving, and relevant literature on Bildung-oriented approaches in sport pedagogy.

Results

Three examples will be used to illustrate how PETE students' learning can be understood as Bildung processes:

1. ice rescue and outdoor swimming, self-rescue and lifesaving,
2. cheerleading as a context for collaboration, responsibility, trust and bodily risk,
3. judo as an encounter with mutual respect, responsible co-operation and constructive engagement with diversity.

Discussion and conclusion

The presentation argues for PETE's potential to promote Bildung by fostering pedagogical reflection and professional maturation. I will discuss how PETE can strengthen student teachers' own professional Bildung while equipping them to facilitate Bildung processes for their future pupils. The contribution of this presentation is to link Klafki's theory with both empirical research and practical teaching examples, showing how a normative perspective on education can be realised in PETE—and why this matters.

Hannah Arendt in the Gym: Physical Education as Bodily Bildung

Carl-Emil Marstrander Askildsen (Oslo Metropolitan University) & Kenneth Aggerholm
(Norwegian School of Sport Sciences)

Abstract

Introduction

In this presentation, we will examine how foundational elements of Hannah Arendt's thought can open new possibilities for Physical Education (PE). Our point of departure is grounded in what we see as two contemporary crises in PE. The first crisis we wish to highlight concerns the one-dimensionality of the subject's identity and content, where a narrow selection of movement cultures, represented through sports and ball games, continues to dominate. The second crisis stems from the subject's detachment from the world, in tandem with curricula increasingly focusing on individual competencies while paying less attention to the shared world pupils are to be introduced to.

Aim and theoretical framework

By applying ideas from Hannah Arendt's *The Human Condition* and *The Crisis in Education*, we aim to propose solutions to the two crises and offer a fresh philosophical perspective on PE relevant to educational research, policy development and practice.

Method

Theoretical and philosophical analysis.

Discussion and conclusion

Our analysis demonstrates that perspectives from Arendt can provide a framework for reimagining PE, orienting it towards three fundamental forms of activity: labor, work and action. The first dimension focuses on the body's labor and places the biological and physical body at the centre of teaching and learning. The second dimension focuses on the body's work, emphasising the creation of movements as a central pedagogical task. The third dimension focuses on the body's action, emphasising bodily relationships and interaction. This trialectical understanding substantiates an understanding of physical education-as-bodily-Bildung, which will ground the subject in the fundamental human condition, representing something enduring that will retain its relevance over time and can, therefore, provide the subject with a more stable identity. This proposal, we argue, also offers a counter-narrative to individualistic, competence-based approaches to PE, opening the way for a broader and world-centred understanding of PE.

Ämneskunskaper gymnastik – vad innebär det?

Håkan Larsson (Gymnastik- och idrottshögskolan, Dean Barker (Örebro universitet),
Jan-Eric Ekberg & Gunn Nyberg (Malmö universitet)

Abstract

Introduktion

Sedan länge diskuteras bland lärarutbildare i idrott och hälsa vad lärare i ämnet behöver kunna, särskilt avseende så kallad "personlig färdighet". Diskussionen om personlig färdighet relaterar till frågor om ämneskunskaper, men vad bör vi egentligen rikta fokus mot när det gäller lärares ämneskunskaper? Vad kan ämneskunskaper i gymnastik innebära om det inte handlar om att kunna stå på händer eller göra en "flickis"?

Syfte och teoretiskt ramverk

Syftet med studien var att undersöka kunskapskulturen inom gymnastik. Vilka redskap erbjuder kulturen för att hjälpa lärare utveckla elevers rörelseförmåga? Knorr-Cetinas teori om epistemiska kulturer fungerade som teoretisk referensram, tillsammans med Jeraj och kollegors sex aspekter av feedback till gymnaster. Knorr-Cetinas perspektiv bidrog till förskjutning av fokus från produkt till process i "kunskapandet".

Metod

En workshop genomfördes, där fyra lärarutbildare specialiserade på gymnastik deltog. Lärarutbildarna berättade om och gav praktiska exempel på hur de planerar och genomför undervisning i gymnastik. Därtill följdes två lektioner i gymnastik som leddes av en av lärarutbildarna.

Resultat

Analysen exponerade hur lärarutbildarna använde de redskap som gymnastikkulturen erbjuder lärare. Bland annat synliggjordes hur motorisk erfarenhet, vilket inte är detsamma som gymnastiska prestationer utan snarare tillgång till erfarenheter av gymnastiska rörelser, kunde bidra till kinestetisk empati, vilket i sin tur spelade en betydande roll i undervisningspraktiken. Analysen synliggjorde vidare hur undervisningen oscillerade mellan en konvergent ansats (för att ge undervisningen en riktning) och en divergent (för att ge eleverna utrymme för utforskning och möjligheter att pröva olika lösningar på rörelseproblem).

Diskussion och slutsats

Studien bidrog till att synliggöra betydelsen av "personlig färdighet", men inte i meningen prestation av specifika gymnastikrörelser, utan avseende motorisk erfarenhet. Motorisk erfarenhet framstår som en betydelsefull förutsättning för att lärare ska kunna hjälpa elever vidare i sitt lärande av rörelseförmåga, bland annat genom att skapa förutsättningar för att oscillera mellan konvergent och divergent undervisningsansats.

Religionsrelaterade spänningar i idrott och hälsa – skolkontextuella olikheter utifrån ett lärarperspektiv.

Karl Jansson (Gymnastik- och idrottshögskolan) & Jenny Berglund (Stockholms universitet)

Abstract

I idrott och hälsa uppstår ibland religionsrelaterade spänningar. Det tydligaste exemplet handlar om simundervisningen och muslimska flickor som bär religiös klädsel. Ett inte lika vanligt exempel men ändå relevant handlar om yoga där det händer att kristna elever inte vill delta eftersom de förknippar yoga med andra religioner. I Sverige finns inga tydliga centrala riktlinjer för hur religionsrelaterade spänningar bör hantera utan ansvaret förskjuts nedåt till skolor och lärare (Jarl & Pierre, 2024). Systemet innebär att lärare mer eller mindre ofta hamnar i situationer där de behöver hantera religionsrelaterade spänningar på egen hand genom professionella överväganden och självständiga didaktiska val.

I följande artikel riktas intresse mot lärares hanteringar av religionsrelaterade spänningar med ett särskilt fokus på skolkontextuella olikheter, närmare bestämt hur lärares didaktiska val villkoras av skolkontext.

Artikeln bygger på lärarintervjuer från ett avhandlingsprojekt om religion och etnicitet i idrott och hälsa. Studien genomfördes i sex klasser (åk 9) på fyra olika skolor i Sverige. Skolorna hade olika profiler och elevsammansättningar. I artikeln redovisas två områden där lärare möter och hanterar religionsrelaterade spänningar, för det första situationer där muslimska elever inte vill delta i fysisk aktivitet under ramadan, för det andra situationer där kristna elever inte vill delta i yoga. Exempelen synliggör tydliga skolkontextuella olikheter där lärares didaktiska val villkoras av bland annat skolprofil, elevsammansättning, lokala traditioner och tidigare händelser på skolan. Mot bakgrund av exemplen diskuteras hur läraryrket i ett mångreligiöst Sverige inte är förhandsgivet utan varierar beroende på skola. Därutöver diskuteras en beredskap för att kunna verka i olika skolkontexter som en viktig del av idrottslärarutbildningen.

Kroppslig læring slik det kommer til uttrykk gjennom kroppsøvingslærere.

Erik Aasland & Erik Kaarstein (Universitetet i Agder, Norge)

Abstract

Kroppslig læring har kommet inn som begrep i (den nye) læreplanen for kroppsøvingsfaget i Norge. Lambert et al. (2022) argumenterer for at det er en økende interesse i forskningen på kroppslig læring og relaterte begreper i kroppsøvingsfeltet, men at begrepet er komplekst og ikke lar seg definere entydig. Videre argumenterer Østern og Bjerke (2021) på bakgrunn av sin litteraturstudie for at det finnes få studier der kroppslig læring er forskningsobjektet i den norskspråklige forskningen.

Problemstillingen i dette paper er: Hvordan kommer kroppslig læring til uttrykk hos et utvalg kroppsøvingslærere i videregående skole?

Studien baseres på semistrukturerte individuelle intervjuer med åtte kroppsøvingslærere. Vi har analysert det empiriske materialet ved hjelp av et diskursperspektiv.

Vi har fått fram fire måter kroppslig læring kommer til uttrykk; (i) Noe kognitivt der man får økt kunnskap og forståelse, (ii) å innøve motoriske ferdigheter, og (iii) å være aktive og lære at det er positivt å være fysisk aktive. En fjerde forståelse, som skilte seg ut, vektla (iv) å kunne bruke ulike sanser, og å kunne være bevisst egne følelser og andres kropper.

Funnene indikerer at de fleste lærerne trekker på dominerende diskurser som er identifisert i tidligere forskning i kroppsøving. Én av måtene kroppslig læring kommer til uttrykk på bryter imidlertid med dominerende diskurser, og trekker i stedet på tankegods der kroppen er sentral for subjektets erfaringer av verden, der det å sanse, føle og være oppmerksom andres kropper, står sentralt.

Artikkelen konkluderer med at de diskurser lærerne baserer seg på, får betydning for hvordan kroppslig læring kommer til uttrykk. Vi ser et behov for mer kunnskap om hvordan profesjonen kan introdusere og anvende alternative diskurser for å få fram flere perspektiver på hvordan kroppslig læring kan operasjonaliseres i kroppsøving.

Sweden as a Moral Missionary: Soft Power in International Sport Governance

Anna-Maria Strittmatter (Örebro university), Cecilia Stenling & Josef Fahlén (Umeå university), Eivind Skille (University of Inland)

Abstract

Introduction

With its global reach and emotional impact, sport has emerged as a powerful arena for states to engage with the world beyond traditional diplomacy. The ability to attract and influence through cultural norms and forms is depicted as soft power. States worldwide strategically use sport to enhance their global standing, shape global perceptions, and promote national interests on a global scene.

Aim and theoretical framework

This study aims to explore the following research question: How do Swedish sport actors exercise soft power on the international arena, and with what effects? As analytical framework, we follow Jarvie's four dimensions of soft power: resources, instruments, reception, and outcomes.

Method

Data is generated through documents analysis of strategy documents, policy texts, websites, and archival material from the Swedish Sports Confederation (SSC). In total 18 documents were thematically analysed.

Results

The answer to the question of how Sweden uses soft power through sport, and with what effects, is far from straightforward, but complex and context dependent. Through SSC's international strategies and the actions of Swedish sport representatives, Sweden's use of sport aligns with public diplomacy aimed at attraction rather than coercion. Central to this approach are values such as equality, democracy, sustainability, and inclusivity which are all principles deeply embedded in Sweden's national identity. This contrasts with the image-repair soft power strategies employed by more authoritarian states. The analysis reveals that Swedish soft power in sport is as much about maintaining domestic legitimacy as it is about shaping global norms.

Discussion and conclusion

The study offers a novel perspective on soft power as a moral imperative rather than a strategic tool, highlighting how Sweden's sport diplomacy reflects a missionary ethos aimed at improving international sport governance through the diffusion of social-democratic, Scandinavian values.

A New Winter? Climate Risks and Solutions for the Future of Winter Sports

Frida Austmo Wågan (Nord University, Bodø) & Chris Horbel (Norwegian School of Sport Sciences)

Abstract

Introduction

Climate change leads to various forms of risk for winter sports such as cross-country skiing and alpine skiing. In recent years, concerns about the future of winter sports have received increasing attention in both the media and in sport organizations. Postponed or cancelled competitions, paradoxical sponsorships by the fossil fuel industry, and criticism of extensive travel for competitions and training have created tensions among different stakeholders — including sports federations, athletes, and environmental organizations—leading to new forms of risk.

Aim

This study explores how national ski federations perceive climate-related risks, their strategies to address these challenges in the future of skiing, and the tensions that may arise in this process and in collaboration with other actors. The study is guided by the following research questions:

1. How do national ski federations perceive and address climate-related risks and solutions?
2. What tensions arise for national ski federations in their interactions with other actors when confronting climate-related risks?

Methods and Theoretical Framework

Empirically, the study is based on qualitative interviews with representatives from the Norwegian and German ski federations. Ulrich Beck's theory of "risk society", along with theories on risk management in sports, provides the theoretical framework for the study.

Results, discussion and conclusion

Our analysis reveals that skiing is faced with multiple complex climate-related risks. This complexity is a primary source of tension for national federations in their collaboration with international federations and other sports policy stakeholders. Most measures focus on adaptation, even though federations acknowledge the need to balance adaptation and mitigation. Divergent understandings of climate-related risks also result in diverging priorities regarding strategies and solutions in addressing climate risks.

As a tool for managing climate-related risks within sport organizations, we propose a theoretical model that conceptualizes the relationship between climate-related risks in skiing and strategies to address them.

The Governmentalities of Sustainability and Digital Technology: Aligning or Colliding?

Robert S. Primus (Örebro University)

Abstract

Introduction

Sport is undergoing profound transformations driven by two major transitions: sustainability and digitalisation. Sport organisations are increasingly expected to engage in sustainability efforts. In response, they are implementing strategies to manage both their internal operations and their relationships with stakeholders in ways that align with sustainability goals. Parallelly, digital technologies such as GPS trackers, heart rate monitors, and video analysis systems for tracking and analysing sport performance are being widely adopted. This development has created new roles requiring specialised competencies, thereby altering power dynamics within sport clubs and influencing how athletes are perceived.

Aim and theoretical framework

The aim of this paper is to explore the interplay between sustainability and digitalisation, using performance analysis technology as a case in point. The perspective of governmentality is employed as the analytical framework. Specifically, the paper examines the extent to which the governmentality of sustainability and the governmentality of performance analysis technology reinforce or conflict with one another. The focus is on whether the responsibility, authority, and agency associated with the subject positions constituted by these two governmentalities align or collide.

Method

To develop the argument, the paper draws on literature on sustainability and performance analysis technology in sport.

Results

Digital technologies support sustainability efforts by providing, for example, more efficient solutions for performance analysis that were previously time-consuming. At the same time, they may undermine the social dimension of sustainability, as research suggests that technology implementation often overlooks the lived experiences of athletes and coaches, thereby constructing subjects with reduced responsibility, authority, and agency.

Discussion and conclusion

The interplay between sustainability and digitalisation is complex: they can both align and collide. Therefore, it is important for sport organisations to be well-informed to ensure that the way they digitalise their operations reinforces, rather than conflicts with, their sustainability efforts.

Voices through change: elite gymnasts' experiences of participation during organisational transformation

Fanny Kuhlin, Natalie Barker-Ruchti & Robert Primus (Örebro Universitet)

Abstract

For decades, gymnasts have had minimal influence on decisions affecting their own athletic careers and personal lives, and their concerns and complaints have been overlooked or silenced. This has proven to be a risk factor for abuse, and empowering gymnasts has been identified as a key strategy to ensure a safer training environment for gymnasts.

Gymnastics organisations worldwide are currently taking significant steps to empower gymnasts by providing opportunities to have their voices heard. This includes implementations of measures such as anonymous reporting systems, athlete commissions, and board representation. However, scholars have criticised these initiatives and questioned whether it empower athletes, give them a voice, and result in meaningful participation.

In this study, the aim was to understand how gymnasts experience their access to voice and participation in a gymnastics training context that is currently changing to safeguard gymnasts. More specifically, answer the following questions: (1) How do gymnasts make meaning of their voice? (2) What events and/or experiences influence the gymnast's voice? And (3) in what way(s) does a gymnast's voice change through time?

To answer these questions, semi-structured interviews were conducted with nine elite-level gymnasts who were part of a training context that had implemented strategies to safeguard gymnasts. To conceptualise voice, the Lundy model (2007) was utilised, which outlines meaningful participation into four categories: Space, Voice, Audience and Influence. Furthermore, the Qualitative Longitudinal Research approach (Saldaña, 2003) was employed to capture how gymnasts' voices change through time.

The findings from this study will provide a deeper understanding of what voice entails for gymnasts, and how changes in the organisations influence gymnasts' access to voice and meaningful participation. In practice, this knowledge can provide valuable insights and inform sports organisations' policies and practices, and subsequently, offer insight that can support the implementation of abuse-preventive measures.

”Volunteering is (not) dead”? The promises and pitfalls of professionalization within the governance of the voluntary sport club.

Julius Z. Strömberg (Norges idrettshøgskole), Anna-Maria Strittmatter (Örebro universitet) & Josef Fahlén (Umeå universitet)

Abstract

This paper focuses on the two central meaning systems existing and affecting the practices and structures within modern grassroots sport, namely voluntarism and professionalism – and how they, despite differences, coexist and conjoin within sport club organization. This theme is one of the most enduring within the scholarly discourse in sport management, and we aim to discuss and showcase how the logics’ interdependence continues to shape grassroots sport and how they remain the key processes that shape how sport clubs are being lead, organized and practiced. The aim is to understand how professionalization processes impact voluntary ideals and practices in the governance of voluntary sports.

Our research is derived from thirty semi-structured interviews with sport club managers, chairs and leaders, where topics concerning voluntarism, professionalization, sustainability, governance, board and work were discussed. Through analyses of the interviews, we highlight three main themes illustrating how voluntary and professional ideals and practices intersect simultaneously, and how they seem to be acceptable and legitimate ways of organizing for managing sport clubs; (1) board roles are still voluntary but being professionalized through a so called “competence-inflation”, (2) clubs engage in doing more “service management” that extend beyond the provision of sport activities, and (3) there is an expressed decline in voluntary commitment leading to an increased need for both professionals and volunteers. Together these themes demonstrate how the logics related to each meaning system is not only intertwined but also hybridized within the sport clubs. This raises the question of whether the enduring dichotomy between voluntarism and professionalism still makes for an adequate analytical lens. For further discussion, we suggest moving beyond this binary and rather focusing on the dynamic configurations taking place where governance practices and ideals overlap and coalesce. Such an approach allows us to see the fluidity of processes within an organization and how roles, responsibilities and resources always are due to real-life negotiation, and not analytical logics.

BARNES MOTORIK 2004-2024

Eva Andersson, Anna Tidén (Gymnastik- och idrottshögskolan) och Ingegerd Ericsson (Malmö universitet)

Abstract

Flera internationella studier visar en nedgång i skolelevers motoriska kompetens. I Sverige saknas studier som dokumenterat förändringar i barns motoriska kompetens över tid.

Syfte

Att belysa lärares bedömningar av hur barns motoriska färdigheter förändrats de senaste 10–20 åren.

Metod

Sveriges lärare i idrott och hälsa, som undervisat i förskoleklass och/eller årskurs 1–6 under minst 10 år, inbjöds att i en enkätstudie skatta förändringar i barns motoriska förmåga. Som mätinstrument valdes elva motoriska färdigheter och en öppen fråga, vilka sammanställdes till MUGIH motorikskattning (MI-M11). Av 59 intresseanmälningar besvarade 46 lärare enkätformuläret. Resultat: Såväl kvalitativa som kvantitativa data visar, en betydande nedgång i motorisk kompetens under de senaste 10–20 åren i samtliga elva, av lärare skattade färdigheter. En stor förändring till det sämre märks i både förskoleklass–årskurs 3 och årskurs 4–6. Resultaten tyder på att gruppen barn med låg motorisk kompetens har ökat från 15 till drygt 30 procent bland yngre barn (förskoleklass–årskurs 3) under de senaste 10–20 åren. I årskurs 4–6 märks en ökning från 10 till 23 procent under samma period.

Slutsats

De försämringar i motoriska färdigheter som redovisats är alarmerande eftersom motorisk kompetens har stor betydelse för barns deltagande i rörelselek och idrott samt för en livslång hälsosam livsstil. Observationer vid skolstarten kan vara en värdefull strategi för tidig upptäckt av elever i behov av extra motorikstöd. Ökad schemalagd idrottsundervisning, strukturerade motorikobservationer och anpassat motorikstöd skulle kunna bromsa den negativa trenden och eventuellt återställa de sänkta motoriknivåerna bland barn.

Nyckelord: FMS, kullerbytta, lärarbedömning, läroplan, motorikförändring.

Interdisciplinära perspektiv på förändring och ungas fysiskt aktiva liv i skolmiljöer

Sara Hoy (Gymnastik och Idrottshögskolan)

Abstract

Skolan lyfts ofta fram i forskning som en ideal plats för att främja fysisk aktivitet bland unga, både i Sverige och internationellt. Men bakom denna till synes självklara idé döljer sig en komplex väv av antaganden, värderingar och normer. Olika forskningsfält närmar sig frågan på olika sätt: vissa fokuserar på att öka elevernas rörelse genom specifika insatser, andra betonar lärande och meningsskapande, medan vissa forskare lyfter fram frågor om makt, rättvisa och inkludering.

I min avhandling undersöker jag hur skolmiljöer för fysisk aktivitet förstås och formas inom olika akademiska diskurser. Genom ett metaperspektiv – där fyra vetenskapliga artiklar ställts sida vid sida – analyseras hur forskningsfälten påverkas av grundläggande antaganden om verklighet, kunskap och värde. Fokus har särskilt legat på tre forskningsområden: interventionsforskning, pedagogisk forskning och kritisk forskning.

Analysen visar att skolan som sammanhang kan förstås på tre olika sätt: som en (o)effektiv plats där man försöker påverka elevernas vanor, som en miljö där elever och lärare tillsammans skapar mening, och som en arena där maktstrukturer kan förstärkas eller utmanas. Dessa perspektiv påverkar hur fysisk aktivitet definieras, varför det anses viktig och hur det bör studeras.

Trots skillnaderna mellan akademiska diskurser och forskningsfält visar avhandlingen att det finns möjligheter till samverkan. Att göra skolmiljöer mer effektiva, meningsfulla och rättvisa behöver inte stå i konflikt – tvärtom kan dessa ambitioner stödja varandra. Avhandlingen lyfter därför fram vikten av reflexivitet och dialog mellan olika discipliner och akademiska diskurser. Den erbjuder inga färdiga svar, utan fungerar som en inbjudan till gemensamt utforskande av hur framtidens forskning om fysisk aktivitet i skolan kan utvecklas, där diskussion kring förändringsprocesser står i fokus.

Stillasittande barn – eller inte...?

Saga Samuelson (Gymnastik och idrottshögskolan)

Abstract

Introduktion

Föreställningen att barn och unga är fysiskt inaktiva dominerar i nyhetsmedia och forskningsrapporter. En vanligt förekommande strategi för att hantera "problemet" är skolinterventioner, men dessa har sällan önskad effekt (Larsson & Thedin Jakobsson, 2024). Det är en dystert bild av barns rörelse som vi blir matade med. Efter att ha tillbringat ett år på två fritidshem i en etnografisk studie, så skulle jag dock vilja presentera en motbild. För jag såg rörelse överallt.

Syfte

Studien är en del av ett avhandlingsarbete som undersöker hur rörelse konstrueras i fritidshemmet. I den här presentationen ligger fokus på barns självinitierade rörelse, och utgår ifrån frågan: Hur fungerar barn som resurser för varandra i bemästrande av rörelse?

Metod

Studien bygger på ett ettårigt etnografiskt fältarbete vid två fritidshem i en storstadsregion i Sverige. Fältarbetet omfattar observationer och intervjuer. Det empiriska materialet består av fältanteckningar från 85 tillfällen (cirka 190 timmar). Totalt deltog 78 barn (7–8 år gamla) och 18 pedagoger i studien.

Resultat

Baserat på fältanteckningarna identifierades tre olika sätt på vilka barn fungerar som resurser för varandras bemästrande av rörelse: som inspiratörer, som möjliggörare och som medskapare. Dessa roller är ofta sammanflätade; barn rör sig sömlöst mellan de olika positionerna inom en och samma aktivitet.

Diskussion

Det svenska fritidshemmet befinner sig i en skolifieringsprocess, vilket resulterar i ett ökande tryck mot målorienterade lärandeaktiviteter (Ackesjö & Haglund, 2021). "Daglig fysisk aktivitet" är en del av läroplanen (Skolverket, 2022) som kan tillgodoses exempelvis genom organiserade rörelseaktiviteter. Man bör dock inte underskatta kraften i barns självinitierade aktiviteter och deras förmåga att fungera som resurser för varandra. Att skapa utrymme för barns självorganiserade rörelse i fritidshemmet kan vara ett kraftfullt sätt att främja daglig och meningsfull fysisk aktivitet.

Jämlik rörelse i skolan – ett samverkansprojekt med flickor i mellan- och högstadiet

Johan Högman & Felicia Augustsson (Nationellt forskningscentrum för barn- och ungdomsidrott (NCBU), Karlstads universitet)

Abstract

Introduktion

Objektiva mätningar har visat att flickor är betydligt mindre aktiva under skoldagar än pojkar (Nyberg m.fl., 2020). Förklaringarna till detta mönster varierar, men de flesta forskare är eniga om att sociokulturella faktorer spelar en avgörande roll.

Syfte och teoretisk ram

Det specifika syftet med studien är att undersöka hur flickor i mellan- och högstadiet uppfattar och placerar fysisk aktivitet som en del av skoldagen. Projektet vilar på två teoretiska ansatser: neo-ekologisk teori (Navarro & Tudge, 2023) samt begreppet könat fysiskt kapital (Shilling, 2004; Connell & Messerschmidt, 2005).

Metod

Projektet är praktiktäna och genomförs i samarbete med den ideella organisationen SCRIN. Data har producerats genom fokusgrupper, både fysiska och digitala. Nio samtalsledare har utbildats av ansvarig forskare. Totalt har 48 fokusgrupper genomförts med 168 flickor i åldrarna 10–14 år vid 11 olika skolor. Materialet har bearbetats och strukturerats med hjälp av AI-verktyg och därefter analyserats genom tematisk analys med fokus på manifest innehåll.

Resultat

De preliminära resultaten presenteras utifrån tre teman:

”Social trygghet och grupptillhörighet” – kretsar kring flickornas behov av gemenskap och att rörelse ofta upplevs innebära att gå ifrån gruppen.

”Att orka” – illustrerar hur rörelse under skoldagen kan upplevas som betungande och energikrävande, både kroppsligt och praktiskt, exempelvis att byta om och duscha.

”Ideal och prestationskrav” – belyser hur flickorna beskriver rörelse i skolan som mindre lustfylld och i hög grad präglad av krav: på prestation, betyg och utseende.

Diskussion och slutsats

De preliminära resultaten indikerar att skolan är en särskilt utmanande miljö för flickors rörelse. Att engagera sig i fysiska aktiviteter upplevs kosta mycket – mentalt, kroppsligt och socialt – eftersom de har lägre fysiskt kapital än pojkar. Samtidigt lyfter flickorna fram möjligheter, såsom könsseparerade lösningar och ett större och mer varierat utbud av aktiviteter av hög kvalitet.

Walkin School a sustainable movement education initiative in Sweden - Exploring sustainable movement

Rasmus Karlander (Örebro Universitet)

Abstract

Introduction

Despite global efforts to increase physical activity among children and adolescent's initiatives for physical activity in schools rarely have sustained impact. Interventions have been criticized for seeking to increase levels of physical activity by focusing on individual behavior rather than considering the context and social structures in which individuals live their lives. This study examines whether and how the Walking School initiative promotes sustainable movement by integrating physical activity as a routine of the school day.

Methods

A mixed-methods participatory design was used, involving six intervention and eight control classes in lower-secondary school (12–16 years old) in Sweden. The intervention consisted of curriculum-based walking lessons held weekly for one semester, developed collaboratively by researchers, teachers, and students. Data sources included student surveys (pre-, mid-, and post-intervention), GPS tracking, researcher observations, interviews with students and observations of walking lessons. Quantitative data were analyzed using Friedman, Wilcoxon, and Mann-Whitney U tests. Qualitative data underwent content analysis.

Results

GPS data confirmed consistent walking activity during on average, one lesson per week of 1,7 kilometers of walking which resulted in 30 minutes of outdoor time per walking lesson. A significant difference was found in students' self-reported physical activity during school breaks where students in the intervention group perceived themselves as more physically active ($p = .003$). Surprisingly, no significant self-reported differences were found during lesson time. Qualitative data suggest that physical activity was positively perceived but seldom mentioned. The initiative was not experienced as physically demanding or intimidating. Students appreciated the opportunity to move, but it did not seem to be a primary focus for the students.

Conclusions

The Walking School initiative illustrates how physical activity can be integrated into teaching practices in a way not perceived as disruptive or strenuous by students, which therefore have the potential to become a routine.

Simundervisning för nyanlända – ett samverkansprojekt mellan idrottslärarutbildningen och grundskolan

Ylva Berglund (Umeå Universitet)

Abstract

Simkunnigheten bland svenska elever minskar. Särskilt i skolor med låg socioekonomisk status. Gruppen nyanlända elever löper särskilt stor risk att inte nå betygskriteriet i simning, vilket påverkar både deras måluppfyllelse i idrott & hälsa samt utgör en säkerhetsrisk. Samtidigt visar forskning att många idrottslärare upplever osäkerhet i att undervisa nyanlända elever i simning pga språkbarriärer, kulturella skillnader och bristande vattenvana /rädsla (trauman).

Detta projekt syftar till att ge blivande idrottslärare konkret undervisningserfarenhet i simning genom att de planerar och genomför undervisning för grupper av nyanlända elever i samverkan med en skola i Umeå kommun. Projektet kombinerar ämnesdidaktisk träning för studenterna med ett tydligt inkluderingsperspektiv där nyanlända ges bättre förutsättningar att nå kunskapsmålen i idrott & hälsa.

Projektets metodik bygger på praktisk undervisning i bassängmiljö, följd av reflektion och handledning. Utvärdering sker genom studenternas egenrapportering och genom uppföljning av de nyanlända elevernas måluppfyllelse. Resultaten förväntas visa att undervisningsmoment med verkliga elevgrupper stärker studenternas yrkesberedskap samtidigt som nyanlända elever får ökade möjligheter till delaktighet, simkunnighet och integration.

Projektet är ett exempel på hur samverkan mellan lärarutbildning och grundskola kan skapa mervärde för båda parter.

Förändring av ridsportskultur - En framtidsfråga för unga ryttares delaktighet?

Therese Waerner (Gymnastik och idrottshögskolan/Sveriges lantbruksuniversitet)

Abstract

Presentationen bygger på avhandlingen "Unga ryttares rätt till delaktighet - En villkorad rättighet?" och syftar till att lyfta fram och diskutera unga ryttares upplevelser av delaktighet inom ridsporten. Vid första anblicken beskriver många unga ryttnare att de känner sig involverade i sin idrott, men resultaten visar att denna delaktighet ofta är villkorad.

Ridsporten präglas av en kultur med tydliga normer och hierarkier, vilket påverkar de ungas möjlighet till delaktighet. Nästan var fjärde ung ryttnare upplever att de inte kan säga ifrån om något är fel, vilket antyder en rädsla för att göra fel eller gå emot normerna. Samtidigt visar studien att de unga själva till viss del upprätthåller dessa strukturer, vilket gör det än svårare att förändra dem.

Avhandlingen bygger på en onlineenkät till unga ryttnare samt etnografiskt arbete på två ridskolor, vilket ger både bredd och djup i förståelsen av deras erfarenheter. För att unga ryttnare ska kunna känna sig delaktiga krävs ett genomgripande pedagogiskt skifte inom hela ridsporten. Ridlärare har en central roll och behöver bli medvetna om sitt förhållningssätt och hur det påverkar de unga. Genom att skapa en kultur där det är tillåtet att göra fel och där unga uppmuntras att uttrycka sina åsikter kan en mer inkluderande ridsportskultur växa fram.

Slutsatserna i avhandlingen pekar tydligt på behovet av att se över och förändra befintliga strukturer för att möjliggöra verklig delaktighet för alla unga inom ridsporten.

Harnessing Definitions: Conceptualizing the Equine Sector across Disciplines

Lovisa Broms (Gymnastik- och idrottshögskolan/Malmö universitet)

Abstract

Today, the equine sector is broad and multifaceted, encompassing competitive sports, leisure activities, professional services, education, and public entertainment. In Sweden, horse-related activities generate approximately 32 billion SEK annually and support around 18,500 jobs (Hästnäringen i siffror, 2018). In both Sweden and Norway, the sector reflects a broader societal shift from agricultural production to consumption-oriented recreation, with horses playing a central role in shaping land use, economic structures, and social dynamics in both rural and suburban areas (cf. Hedenborg, 2013; Thorell et al., 2018; Hedenborg et al., 2021).

At the heart of the sector is the horse itself—its care and welfare are fundamental to all equine activities. The sector includes a wide range of practices, from harness racing, horse racing, and Icelandic horse sport to olympic equestrian disciplines. National federations for equestrian and Icelandic horse sports are integrated into each country's Sport Confederation, with women comprising the vast majority of members—93% in Sweden and 90% in Norway (Norwegian and Swedish Equestrian Federations, 2023). Equestrianism is especially popular among youth, ranking second after football in Sweden. Beyond sport, the sector encompasses professional services (e.g., farriers, veterinarians), tourism, and education, ranging from short courses to university-level programs in equine science.

Despite its economic significance and cultural visibility, the equine sector remains conceptually fragmented. Terminology varies across disciplines and contexts, leading to inconsistent definitions and limited cross-sectoral understanding.

The aim of this paper is therefore to explore and discuss the terminology used to describe the equine sector and its various branches, with the goal of fostering a more coherent and interdisciplinary understanding. By exploring how the sector is defined and interpreted in previous research, and how horses are positioned within work, sport, and leisure, the paper seeks to contribute to a more unified conceptual framework and promote broader consensus across the academic field, policy, and practitioner communities.

Sexual Harassment and Abuse in the Equine Sector

Nina Sølvsberg (Norges idretthøgskole)

Abstract

Sexual harassment and abuse (SHA) are recognized problems in sport, with possible severe and long-lasting consequences. The #MeToo movement increased the attention towards SHA, also in sport contexts exemplified by the Swedish equine environment launching the campaign #visparkarbakut (“#wekickback”). Since then, mass media attention, news articles, documentaries, books, television series, and posts on social media confirm that this is still an existing problem, but little research has been conducted about SHA in equine contexts.

This aim of this paper was to examine experiences and characteristics of SHA reported among Swedish and Norwegian equine sector participants above 16 years (n=653, 96% women).

In this cross-sectional retrospective study, participants were self-selected and recruited through websites, social media, news articles, posters, and e-mail contact with equine organizations. The participants answered an online questionnaire addressing 1) demographic variables, 2) the culture and social environment in equine sports, 3) sexual relationships, gray-zones, and consent, and 4) experiences of lifetime SHA using the Interpersonal Violence Against Children in Sport Questionnaire (IVACS-Q), including follow-up questions about the experience that the participant perceived as most severe.

Over half (54.9%) of the respondents, mostly women, reported lifetime experiences of SHA in equine environments. Receiving sexual comments, inappropriate staring or leering, and being caressed/touched sexually or forced to touch someone sexually was most frequently reported. The participants with experience of SHA often held subordinate roles such as grooms or stable staff, and spent extensive time (mean 38 h/week) in the equine environment. The perpetrators were most often older men in authority positions like riding instructors or stable and horse owners.

The findings highlight vulnerabilities in equine sports that might be associated with experience of SHA like strong power-relationships and access to horses. The need for safeguarding efforts is paramount, including cultural- and context-specific measures to prevent SHA in equine sports.

Equine participants' accounts of sexual Harassment and abuse: Insights from an interview study in Sweden and Norway

Åse Strandbu (Norges idrettshøgskole)

Abstract

There is growing awareness of the need to prevent harmful practices and promote safe sport environments, particularly in youth sports (e.g., Strandbu et al., 2023; Vertommen et al., 2024). This awareness has been amplified by numerous publicized reports of harassment and abuse in sport globally and locally in recent decades. In Sweden and Norway, several cases of sexual harassment and abuse (SHA) in equine sport environments have been publicly reported, particularly since the #MeToo movement. The purpose of this paper is to explore experiences of SHA among participants in the equine sector.

Equine sports are popular leisure activities in Sweden and Norway, attracting large numbers of young, committed, predominantly female participants (Bergman Bruhn, 2023; Hedenborg, 2008). Despite this, research on SHA in equine contexts remains limited. To address this gap, the project Safe Social Environments within the Equine Sector was launched in 2024, including both survey and interview studies. The survey revealed high prevalence of SHA, with risk factors such as equine-centered power imbalances and dependency (Johansson et al., in review; Strandbu et al., in preparation).

Building on this, an interview study was conducted to gain deeper insight into the lived experiences of equine sport participants subjected to SHA and sexual misconduct. In total, 22 interviews were carried out in Sweden and Norway with participants who described their experiences before, during, and after incidents of SHA in equine settings.

Preliminary findings from the interview study will be presented. Conclusions and implications of the preliminary results, particularly in relation to safeguarding and sport governance, will be presented and discussed.

Disclosure of sexual harassment and abuse in equine sports: “It's such a big price to pay to say something”

Susanne Johansson (Gymnastik- och idrottshögskolan)

Abstract

Research shows that sexual harassment and abuse (SHA) in sport is widespread yet often remains invisible due to significant underreporting and non-disclosure (Tuakli-Wosornu et al., 2024; Sølvsberg et al., 2023). Openness and disclosure of harmful practices are essential for prevention, recognition, and appropriate responses.

This study examines disclosure related to SHA in equine sports through the following research questions:

RQ1: What are the reported experiences of equine sector participants regarding disclosure and non-disclosure of SHA?

RQ2: Which individual/interpersonal, organizational, and cultural factors influence disclosure and non-disclosure in equine sport contexts?

Guided by a socioecological framework (Bronfenbrenner, 1979; Tuakli-Wosornu et al., 2024), disclosure is conceptualized as a socially constructed phenomenon shaped by interactions across individual/interpersonal, organizational, and cultural levels. These levels interact dynamically, influencing both the likelihood of disclosure and its consequences.

A mixed-methods design was employed. A retrospective cross-sectional questionnaire was administered to current and former equine sector participants in Sweden and Norway (n 654). In addition, qualitative interviews with participants exposed to SHA (N=22) provided in-depth accounts of reasons for non-disclosure and experiences of reporting processes. Descriptive statistics of the survey data and thematic analysis of the interview data were conducted.

Preliminary findings will be presented, including the occurrence of disclosure, reasons for non-disclosure, and accounts illustrating, for example, organizational mistrust and culturally embedded silence. The findings and their implications are discussed with an emphasis on promoting disclosure and addressing barriers at the individual/interpersonal, organizational, and cultural levels.

Towards Improving Rider Safety: Insights from a Study on Overuse Injuries Among Youth Equestrian Riders in Sweden

Klara Boije af Gennäs (Malmö Universitet)

Abstract

Horseback riding is considered a high-risk sport, resulting in numerous injuries annually. While acute injuries such as traumatic brain injuries and fractures are commonly reported, overuse and repetitive strain injuries also pose significant risks to rider safety (Lang et al., 2021). In contrast to other sports, equestrians spend extensive time both mounted and unmounted, performing physically demanding stable chores such as heavy lifting and repetitive tasks. Retrospective study designs have often failed to emphasize the severity of overuse injuries in this context. Therefore, developing research methodologies capable of monitoring these injuries is essential for improving rider safety. One promising approach is the use of the validated Oslo Sports Trauma Research Center Overuse Injury Questionnaire (OSTRC-H2) (Clarsen et al., 2020), which has been successfully adapted for sports such as football, rugby, and golf. Applying this tool to equestrian sport offers the potential to generate sport-specific insights. The aim of this study is to evaluate the use of the OSTRC-H2 in monitoring overuse injuries in youth equestrian sport.

This study employed a prospective longitudinal design. Over a 21-week period, participants completed weekly surveys assessing health problems, including injury prevalence, incidence, and severity, using the OSTRC-H2 instrument. The language was adapted for adolescents (Hausken-Sutter et al., 2021) and tailored to the equestrian context.

A total of 29 participants (28 females, 1 male) from nine regions affiliated with the Swedish Equestrian Federation were recruited. Response rates ranged from 45% to 100% and five participants completed the survey every week for the full 21 weeks. Riders reported spending 2–35 hours per week in the stable ($M = 18.48$, $SD = 8.38$) and 1–15 hours riding ($M = 5.66$, $SD = 3.21$). Thirteen riders (44.8%) reported an injury in the past year.

Although the findings are not generalizable due to sample size and response variability, the study provides valuable insights and supports the adaptation of validated tools for youth equestrians—crucial for injury prevention and sustainable sport participation.

Posters

Idrottsvetenskap som verktyg för hälsolitteracitet och integration hos nyanlända vuxna

My Blomberg (Malmö universitet)

Abstract poster

Introduktion

I Sverige existerar hälsoklyftor där personer med migrationsbakgrund, både nyanlända och personer som bott i Sverige en längre tid, ofta uppvisar en lägre hälsolitteracitet och har mer begränsad tillgång till fysisk aktivitet. Detta gör dem till en särskilt utsatt grupp i strävan efter en jämlik folkhälsa. Samtidigt visar forskning att grupper med migrationsbakgrund kan ha olika hälsoprofiler beroende på ursprungsland, livsvillkor och etableringstid i Sverige. Således finns det ett behov av mer kunskap om hur hälsofrämjande insatser kan utformas och anpassas med hänsyn till den komplexitet som präglar olika grupper med migrationsbakgrund.

Syfte

Inom ramen för Citizen Health forskning är syftet med denna doktorsavhandling att undersöka hur idrottsvetenskapliga kunskaper och metoder kan implementeras och anpassas i redan etablerade integrations- och utbildningskontexter för att främja hälsolitteracitet och fysisk aktivitet hos vuxna med migrationsbakgrund. Med etablerade integrations- och utbildningskontexter avses exempelvis IOM (International Organization for Migration), SFI (Svenska för invandrare), Arbetsförmedlingen och civilsamhället.

Metod och teoretiskt ramverk

Utifrån ett tvärvetenskapligt teoretiskt ramverk med fokus på hälsolitteracitet, fysisk aktivitet, transformativt lärande och samhällsbaserad samverkan, genomförs tre delstudier inom ramen för Community-Based Participatory Research (CBPR). Dessa omfattar en kvalitativ förstudie om hälsolitteracitet bland vuxna med migrationsbakgrund, en intervention där ett idrottspedagogiskt program med fokus på fysisk aktivitet och hälsolitteracitet utvecklas och utvärderas i samverkan med deltagare och samhällsaktörer, samt en studie av möjligheter och hinder för policyutveckling som stödjer tillämpning av idrottsvetenskapliga kunskaper och metoder i integrations- och utbildningskontexter.

Resultat

Studien förväntas bidra med fördjupad kunskap om hur idrottsvetenskapliga kunskaper och metoder kan utformas och integreras i arbetet med att stärka hälsolitteracitet och fysisk aktivitet hos vuxna med migrationsbakgrund. Förväntade effekter inkluderar förändringar i hälsobeteenden hos deltagarna samt utveckling av mer samordnade, långsiktiga och strukturella arbetssätt hos aktuella samhällsaktörer. Resultaten förväntas även bidra med policyförslag och samverkansmodeller som kan stödja ett mer socialt hållbart integrationsarbete utifrån ett folkhälsoperspektiv.

Classroom-proven, gym ready? – Adjusting Assessment Literacy Instruments for Physical Education Using a Modified Delphi Method

Lars Fischer & Tobias Vogt (German Sport University Cologne)

Abstract poster

Introduction

Among the various school subjects, physical education (PE) stands out due to its distinctive characteristics. The settings (e.g., gymnasium, pool, playground) and the centrality of movement provide unique educational opportunities [1]. At the same time, these features pose particular challenges for assessment within PE. Consequently, research in this area must account for these specific circumstances.

Aim & theoretical framework

For assessment in PE to be meaningful, teachers need to be assessment literate [2]. Assessment literacy extends beyond technical knowledge and offers a holistic research perspective into PE teachers' assessment. Drawing on this concept, the aim of the present project is to adopt of classroom-based assessment literacy instruments to the unique context of PE.

Method

To align Approaches to Classroom Assessment Inventory (ACAI) [3] and the Competence and Standard Orientation in Teacher Education (KOSTA) [4] with the context of PE, a modified Delphi method was implemented. The panel comprised seven international experts in assessment. Panelists met twice to review the instruments and rated revisions anonymously using a 5-point Likert scale. Consensus was defined as a mean score of ≥ 4 .

Results

Data on the adjustments made to ACAI and KOSTA following the completion of the two modified Delphi round will be presented.

Discussion & Conclusion

With the modified Delphi Method indicating promising applicability, the involvement of international assessment experts ensures accountability for the distinctive characteristics of PE and enhances the instruments' cross-cultural applicability. Consequently, the revised instruments offer an intriguing research perspective on the cultural influences on PE teachers' assessment literacy.

Nätverket för hållbar utveckling inom Idrott och hälsa

Andreas Fröberg (Göteborgs universitet), Erik Backman (Högskolan i Dalarna), Marie Larneby (Malmö universitet) & Suzanne Lundvall (Göteborgs universitet)

Abstract poster

Introduktion

Hållbar utveckling (HU) är en av de mest kritiska och komplexa utmaningarna som dagens samhällen står inför. Med klimatförändringar, resursbegränsningar och social ojämlikhet på agendan är utbildning en central arena för att rusta nuvarande och framtida generationer att förstå och hantera dessa frågor. Lärarutbildningen (LU) har här en särskilt framträdande roll genom att förbereda framtida lärare på att integrera HU i undervisningen. Inom Idrott och hälsa (I&H) finns en stor potential att koppla samman fysisk aktivitet, idrott och HU, men undervisningen varierar i såväl omfattning som kvalitet. Detta skapar behov av holistiska och systematiska satsningar där HU förstås utifrån sociala, ekonomiska och miljömässiga dimensioner.

Även idrottsrörelsen, genom Riksidrottsförbundet, arbetar strategiskt med frågor kopplade till HU, exempelvis inkluderande idrottsmiljöer, hållbart ledarskap och minskad miljöpåverkan. I&H och LU för I&H kan i hög grad bidra till att uppfylla dessa mål genom att förbereda framtida lärare att inspirera barn och ungdomar till hälsosamma levnadsvanor och ett långsiktigt deltagande i idrottsaktiviteter som också tar hänsyn till hållbarhetsfrågor.

Mot denna bakgrund etablerades 2025 Nätverket för hållbar utveckling inom Idrott och hälsa med stöd från Centrum för idrottsforskning (CIF).

Nätverket för hållbar utveckling inom Idrott och hälsa

Nätverket för hållbar utveckling inom Idrott och hälsa syftar till att underlätta tvärvetenskapliga diskussioner, synliggöra breda och holistiska perspektiv samt främja utbyte av idéer mellan forskare, doktorander och praktiker. Det övergripande målet med nätverket är att främja integrering av HU inom I&H och LU för I&H. Syftet med nätverket är:

- Att skapa förutsättningar för samarbete och nätverkande mellan forskare, doktorander och praktiker som är intresserade av HU inom I&H och LU för I&H,
- Att utgöra en kunskapsresurs för forskare, doktorander och praktiker genom att stödja och främja utbyte av pedagogiska och didaktiska undervisningsstrategier och utveckling av gemensamma undervisningsresurser.

Nätverkets aktiviteter omfattar seminarier, workshops och nätverksträffar där pågående projekt presenteras och diskuteras, samt gästföreläsningar av forskare och praktiker om relevanta frågor relaterade till HU inom fysisk aktivitet, idrott och hälsa.

Genom att fungera som kunskapsresurs och sprida vetenskapligt grundade och pedagogiskt beprövade exempel kan nätverket bidra till att forma en undervisning om HU inom I&H som är både relevant för skolan och betydelsefull för idrottsrörelsens långsiktiga hållbarhetsarbete.

SPORT PEDAGOGY IN TRANSITION: RHYTHMIC GYMNASTICS IN SWEDEN AND FORMER USSR COUNTRIES – PAST STRUGGLES, CURRENT INNOVATIONS, AND FUTURE DIRECTIONS FOR A MORE SUSTAINABLE SPORT

Daria Mezerdzhi (Malmö University)

Abstract poster

Introduction

This study examines the evolution of sport pedagogy in rhythmic gymnastics from the 1990s to the present through a comparative analysis of Sweden and selected former Soviet countries. It explores how different cultural and institutional legacies have influenced two distinct training models: the athlete-centered, holistic approach common in Sweden versus the performance-oriented, discipline-driven systems typical of former Soviet countries.

Aim and theoretical framework

The research seeks to investigate how these pedagogical models shape athlete development, well-being, and performance over time. The study is grounded in socio-cultural theory and aligned with the United Nations Sustainable Development Goals (SDG 3 and SDG 4).

Method

Through qualitative methods—including archival research, field observations, and semi-structured interviews with athletes and coaches—the project examines how these pedagogical models impact athlete well-being, mental health, and long-term development.

Results

Preliminary observations suggest that the Swedish system is characterised by an emphasis on inclusion, athlete autonomy, and mental resilience¹, while post-Soviet models tend to prioritise discipline, structure, and competitive achievement². These contrasting systems reflect different conceptualisations of talent, learning, and sporting success.

Discussion and conclusion

This research seeks to investigate how the underlying pedagogical principles of both systems shape athlete development, well-being, and performance over time. The aim is to contribute to a more balanced and relevant approach to sport pedagogy—one that acknowledges both the ethical imperatives of sustainability and the demands of highperformance sport.

The results are intended to support coaches, educators, and policymakers working to balance competitive success with sustainable, human-centred sport environments, both within rhythmic gymnastics and in broader athletic contexts.

Schoolchildren's Physical Activity Tracks Across the School Year and Predicts Activity Levels in Physical Education Lessons

Peter Pagels (Linnéuniversitetet)

Abstract poster

Introduction

Achieving the recommended levels of moderate-to-vigorous physical activity (MVPA) is a challenge for children during school days. Previous studies have shown that factors such as sex, age, outdoor time, schoolyard design, season, weather conditions, and physical education (PE) lessons influence daily school-time activity. However, little is known about the tracking of children's activity levels across the school year and whether low-active children compensate during PE lessons.

Aim

To investigate the tracking of schoolchildren's physical activity across the school year and its reflection in physical education lessons.

Methods

Physical activity was measured in 105 children aged 8–15 years from four schools. Data were collected during one full school week at three different seasons (September, March, and May). Physical activity dose was assessed using accelerometers and expressed as the proportion of time in MVPA. Children were classified as consistently high or low active across all three seasons.

Results

Children who were more active during regular school hours were also significantly more active during PE lessons ($p < 0.05$). The consistently high-active group ($n = 11$, age=10.7) spent on average 11.7% of the school day and 30.3% of PE lessons in MVPA. By contrast, the consistently low-active group ($n = 15$, age=9.8) spent 8.8% of the school day and 20% of PE lessons in MVPA. These patterns remained stable across seasons, indicating strong tracking of activity levels over the school year.

Conclusion

Schoolchildren's activity levels track consistently across both school hours and PE lessons throughout the school year. Highly active children remain active in all contexts, while low-active children do not increase their MVPA during PE. These findings underscore the need for targeted strategies within PE lessons to engage children with low habitual activity.

Movement and Physical Activity in Swedish Preschools: Legitimacy, Pedagogical Competence, and Barriers to Teaching

Ann-Christin Sollerhed (Högskolan Kristianstad)

Abstract poster

Introduction

Movement and physical activity (MoPA) are essential for children's health, motor development, and long-term well-being. Most children aged 1–5 are enrolled in Early Childhood Education and Care (ECEC) and spend a significant portion of their waking hours. Educators are expected to provide high-quality teaching that supports children's development.

Aim

The aim was to examine how MoPA is represented in Swedish ECEC policy documents and to explore ECEC educators' perceptions of teaching MoPA.

Results

MoPA is described very vaguely in the Swedish curriculum and is not mentioned at all in the Education Act, which can be interpreted as a lack of legitimate knowledge (Sollerhed et al., 2021). Many ECEC educators reported low pedagogical content knowledge (PCK) in MoPA and identified personal limitations in their ability to teach the subject (Sollerhed, 2023). They expressed difficulties in both selecting appropriate content and determining effective teaching methods. Additionally, many educators perceived themselves as having poor motor skills and low physical self-efficacy. A pronounced fear of causing injuries during MoPA activities was also evident (Sollerhed, 2024).

Discussion and conclusion

The vague formulation of MoPA in the curriculum and its absence in the law suggest weak legitimacy. Combined with educators' low PCK, limited motor competence, and strong fear of injury, children's opportunities to develop motor skills are restricted. This may negatively impact their physical literacy and long-term health. The findings highlight a clear need to strengthen MoPA education within preschool teacher training programs to ensure children receive adequate physical activity opportunities in ECEC settings.

Vägarna till elittränare

Leon Strömberg & Axel Nordborg (studenter Gymnastik- och idrottshögskolan)

Abstract poster

Syfte

Syftet med denna studie var att undersöka vilka karriärvägar som leder till att bli elittränare på internationell nivå samt vilka faktorer och vändpunkter som påverkar vägen. Studien ämnade också fånga elittränarnas råd till unga tränare och förbättringsområden inom det svenska idrottssystemet.

Metod

Studien genomfördes med en kvalitativ metod och baserades på semistrukturerade intervjuer med 21 svenska elittränare från 13 olympiska idrotter. Deltagarna representerade lag- och individuella sporter, vinter- och sommaridrotter, och var både män och kvinnor. Analysen gjordes genom en tematisk manifest analys.

Resultat

Två huvudsakliga karriärvägar identifierades: snabbspår och traditionellt spår. Snabbspårstränarna tog sig in i yrket genom sin elitidrottskarriär och de nätverk de byggt under denna tid, medan tränare på det traditionella spåret utvecklade sin kompetens genom utbildning och lång erfarenhet i tränarrollen. Flera viktiga vändpunkter identifierades. Tränarna nämnde situationer, beslut, möten eller utmaningar som inneburit avgörande förändringar i deras karriärväg. Vidare lyfte de starkt inre driv, engagemang, social kompetens och relationsbyggande som avgörande faktorer för att nå elittränarrollen. Elittränarnas främsta råd till yngre tränare var att skaffa mentorer och hitta sin tränaridentitet. Deras förbättringsförslag till det svenska idrottssystemet handlade om att ta tillvara kunskapen från erfarna tränare i högre grad och se över tränarnas ekonomiska förutsättningar.

Slutsats

Studien visar att vägarna till ett elittränarskap på internationell nivå varierar men ofta formas av avgörande vändpunkter, tillgång till nätverk, starkt engagemang och social kompetens. Karriärutvecklingen präglas av både strukturella möjligheter och individuella val, där mentorskap och tillfälligheter ofta spelar en nyckelroll. En viktig slutsats är behovet av att systematiskt ta tillvara erfarna elittränares kunskap genom formaliserade mentorskap- och nätverksprogram samt att implementera delat ledarskap i tränarrollen för att minska arbetsbelastningen och skapa fler jobb möjligheter. Resultaten visar också behov av vidare forskning inom tre områden: jämförelse mellan de två karriärspåren och deras framgångsfaktorer, mentorskapets betydelse samt hur karriärvägar ser ut i andra länder.

Slag- och löpspel inom idrott och hälsa – forskningsplan (work in progress)

Fredrik Svanström (Gymnastik- och idrottshögskolan)

Abstract poster

Bollspel och bollekar är ofta ett stort inslag i skolämnet idrott och hälsa (Skolinspektionen, 2018), vilket också kan ses internationellt (Peters & Schuck, 2009). Bollspel är populärt hos vissa elever och mindre populärt bland andra elever och undervisningen anpassas ofta efter de som redan är idrottsaktiva (Skolinspektionen, 2018; Modell et al., 2024).

Modell et al. (2024) pekar också på att eleverna upplever att det i bollspel finns en möjlighet att lära sig att samarbeta - både här och nu och i ett livslångt perspektiv. Även Lundvall (2023) och Teng (2013) pekar på det. Eleverna menar också att de har möjlighet att lära sig omsorg om varandra i bollspelsundervisningen (Modell et al, 2024). Modell et al. (2024) konkluderar studien med att eleverna lär sig både generiska kunskaper och ämnesspecifika kunskaper i samband med undervisningen i bollspel. Utifrån ovanstående tycks det således som att det finns möjligheter till positiva erfarenheter och positivt lärande utifrån undervisning i bollspel.

I Sverige spelas en mängd olika bollspel i föreningar, som spontanidrott samt i skolan, både i samband med idrott och hälsa och under raster. Däremot har slag- och löpspel, till exempel baseboll, softboll och cricket, en svag ställning inom den svenska idrottskulturen. Vi kan dock se att brännboll spelas, med betoning på bara spel, i många skolor, ofta i samband med lektioner i idrott och hälsa.

Är det möjligt att undervisning i bollspel genom slag- och löpspel kan bli något annorlunda jämfört med den nuvarande bollspelsundervisningen när de flesta elever saknar erfarenhet av slag- och löpspel? Syftet med studien är därför att undersöka den pedagogiska potentialen som undervisning i slag- och löpspel ger inom idrott och hälsa avseende elevernas rörelseförmåga.

I skrivande stund är avsikten att göra en learning study med lärare i idrott och hälsa som undervisar på högstadieskolor.